www.svoboda-news.com

Published and distributed under permit (No. 751), authorized by the Act of October 6, 1917, on file at the Post Office of Jersey City, New Jersey. — By order of the President, A. S. BURLESON, Postmaster General.

СВОБОДА

УКРАЇНСЬКИЙ ДНЕВНИК

УРЯДОВИЙ ОРГАН ЗАПОМОГОВОЇ ОРГАНІЗАЦІЇ УКРАЇНСЬКИЙ НАРОДНИЙ СОЮЗ В ЗЛУЧЕНИХ ДЕРЖАВАХ АМЕРИКИ.

SVOBODA

UKRAINIAN DAILY

OFFICIAL ORGAN OF THE UKRAINIAN NATIONAL ASSOCIATION, Inc.

ТРИ ЦЕНТИ — РІК-XXIX. ЧИСЛО 160. ДЖЕРЗИ СИТІ, Н. ДЖ., ВТОРОК, 12-го ЛИПНЯ, 1921. VOL. XXIX. No. 160. JERSEY CITY, N. J., TUESDAY, JULY 12, 1921. THREE CENTS

АМЕРИКА СКЛИКУЄ КОНФЕРЕНЦІЮ ДЛЯ ЗМЕНЧЕННЯ ЗБРОЄНЬ

ПРЕЗИДЕНТ ГАРДИНГ УЖЕ ВИСЛАВ НЕФОРМАЛЬНИЙ, АЛЕ ДОКЛАДНИЙ ЗАПИТ ДО ВЕЛИКИХ ДЕРЖАВ,

ВАШІНҐТОН, 10. липня. — Американський уряд подав до публичного відома, що президент Гардинґ, ідучи за домаганнем американського конгресу, уже вислав до групи великих держав, відомих досі під назвою головних союзних та заприязнених держав, отже до Анґлії, Франції, Італії та Японии, неформальний, але все таки виразний запит в справі участи в конференції для зменчення збросць.

Президент питається їх, чи вони схотілиби взяти участь в конференції, яка малаби відбутися у Вашінґтоні, а яка малаби взяти під увагу не лише справу зменчення збросць, але й всі справи Тихого Океану та Далекого Сходу.

ДВАНАЙЦЯТЬ ЮНІЙНИХ ПРОВІДНИКІВ АРЕШТОВАНО В МІНҐО.

ВІЛЄМСОН, Вест Верджінія, 8. липня. — На приказ майора Дейвиса, особистого представителя ґубернатора Морґена, в страйковім вуглевім окрузі, арештовано тут під закидом безправного зібрання Давида С. Роба, межинародного фінансового аґента Юнайтид Майн Воркерс оф Америка, та одинайцятьох других юнійних провідників. Арештовано їх на основі проклямації стейтового ґубернатора, котра забороняла відбувати зібрання без спеціяльного перміту від стейтових властий.

Громада стейтової поліції удалась до одного місцевого готелю, де юнійні провідники удержують канцелярію. Поліція стала випитувати їх, де вони мешкають та яке їх занятте, а опісля забрала їх усіх до міської тюрми, де їх власти замкнули, „поки не покінчиться слідство".

Публика про арештоване нічого не знала і ніяких демонстрацій не було.

ПРОВІДНИКИ МАЙНЕР'В ЩЕ НЕ УВІЛЬНЕНІ.

ВІЛЄМСОН, Вест Верджінія, 9. липня. — Давид Роб, межинародний фінансовий аґент союза майнерських юній, Юнайтид Майн Воркерс оф Америка, котрого стейтова поліція арештувала угора з одинайцятьма другими юнійними провідниками, ще далі находиться у судовій вязниці в сім місті. Власти не видали про арештоване жадного комунікату, кромі заяви, що усіх арештовано на основі проклямації ґубернатора Морґана, прогошуючої военний стан та забороняючої всякі зібрання без спеціяльного дозволу.

Від часу їх арештовання ніхто не робив ніяких демонтрацій, а представитель ґубернатора заявив, що він має на поготівлю 130 членів міліції, і він готов на всяку евентуальність.

Адвокат Юнайтид Майн Воркерс оф Америка пробує увільнити арештованих на основі позву „гебіас корпас", себто права, забороняючого безпідставні арештовання. Покищо йому ще не вдалося дістати послужанне в тій справі.

Представитель ґубернатора, майор Дейвис сказав, що він не знає, як довго арештовані будуть сидіти. Він каже, що він не знає докладних подробиць їх арештовання, та чому проти них підносять закиди безправного згромадження. Він приказав відослати всіх одинайцятьох вязнів до Велч, бо в Вілємсон він не має для них відповідного приміщення.

ШІКАҐО В ТЕМНОТІ ЧЕРЕЗ СТРАЙК.

ШІКАҐО, 9. липня. — Фінансовий комітет міської ради відмовився дати підвишку тром ґрупам міських робітників, звязаних з освічуванням міста. Через се 290 робітників міського електричного департаменту вийшло на страйк в суботу рано. В наслідок страйку місто не освітлене.

Зараз по вибуху страйку місто висалало поліцію стерегти усі міські електровні.

Бізнесовий аґент Юній Електричних Робітників заявив, що юнія домагаєсь підвишки з 8 долярів денно на 10 долярів для „лайнменів", з 225 на 275 долярів місячно для „ріперменів", та з 160 на 185 дляриів місячно для „стаційних операторів".

РОБІТНИКИ ПРОТИ ПІДСТУПНИХ СВІДОЦТВ ЗДОРОВЛЯ.

СКРЕНТОН, 9. липня. — Зелізниця Ірі видала розпорядженне, щоби усі робітники, котрі хочуть дістати знов роботу в зелізничих варстатах, котрі починають назад роботу в найблизчий понеділок по місячній перерві, постарались о цертифікати (свідоцтва) здоровля. Се зарядженне відноситься до робітників в Скрентоні, Па. ,Саскаґана, Па., та Горнел, Ню Йорк, разом до яких 500 люда. З того яких 300 робітників відмовилося предкладати якінебудь цертифікати здоровля, заявляючи, що се лише штучка зелізниці, плянована на викиненне з роботи старших робітників, отже тих, що найдовше в компанії працювали,

ФЕДЕРАЦІЯ ПРАЦІ ОСТЕРІГАЄ ЗЕЛІЗНИЧИХ РОБІТНИКІВ.

ШІКАҐО, 8. липня. — Американська Федерація Праці видала нині осторогу до всіх своїх зелізничих юній робітників, занятих у зелізничих варстатах, в котрій напоминає їх, щоби вони поводилися так, щоби не викликати здержання праці. Осторога вказує на те, що заняті по зелізничих варстатах робітники становлять усего 22 процент на 2 міліони зелізничих робітників та що вони не повинні самі на свою руку рішати про те, яку акцію мають повести всі зелізничі робітники в справі зарядженої на де ьн1. липня знижки робітничої заплати на зелізниицях. Осторога радить робітникам підождати, аж юнії зелізничих робітників постановлять, яку одноцільну акцію треба їм почати в справі знижки заплати.

ПЯТЬ ЛІТ ЗА РАБУНОК ЧЕКА БЕЗПОМІЧНОГО ЖОВНІРА.

Перед шікаґовським судом засідав Джан Кейґил, обжалований за те, що крав з почти чеки, які були заплатою для жовніра-каліки. Суддя заявив, що се найогиднійший злочин, який він в своїм життю судив. Він казав, що треба бути зовсім без серця, аби допуститися такого злочину, і дав обжалованому пять літ вязниці.

НЕВДАЛА УТЕЧА УБИЙНИКА.

В шікаґовськім суді сталася така пригода: Перед судом судили одного Італійця за убийство жени. Коли його уже засудили, і відводили назад до тюрми, засуджений рішився втікати. Він вдарив тяжкою оловяною рурою сторожа, що ішов з ним, так що сей впав на місци приголомшений, і став бігти коритарем. По дорозі звалив ударами свого оружа кількорох дівчат, що працюють в суді за стенофрісток, і вискочив на вікно одної комнати, щоби зіскочити з нього на долину. В тій хвилі, одна стенографістка зловила його за одіж, і доти борикалася з убийником, аж надійшла визнича сторожа і забрала вязня до тюрми.

МОЛОДІЖ ДЕМОНСТРУЄ ЗА ДЕШЕВИМ МОРЕЖЕНИМ.

Яких 20,000 молодежи нюйорської дільниці Бронксу демонструвало в неділю великим поодом, домагаючися дешевої содової води та мороженого. Дітвора несла таблиці, на котрих були написи, апелюючі до ріжних урядників міста, щоби вони помогли дітям дістати назад „айскрім" та „соду" за ніклля. Другі таблиці протестували проти високих зарібків, які мають побирати торговці мороженим та содовою водою.

ВИЗИСК УКРАЇНИ МОСКОВСЬКИМ ВІЙСКОМ.

Як повідомляє „Українська Трибуна", особи, які прибули з Київщини, оповідають, що найбільшу енерґію тепер виявляють „Лісковм" — повстанські відділи, які розташовуються по лісах.

„Лісковм" вирізують до одного провідників большевиків з продовольчих відділів і полюють на комісарів.

Налетять несподівано повстанці на „Протодел", обезброють варту, порозстрілюють керуючих розверсткою, а іноді видадуть навіть салдатам з охорони посвідку приблизно такого змісту: „Дякуємо. Ви— у селян, а ми — у вас. Хай живе комуна!"

Коли валки з збіжем відправляють по ґрунтових шляхах, то майже ні одна з ни дхо місця призначення не доходить. Не вважаючи на охорону, сі валки перехоплюються „Лісковмами".

Таким чином, не маючи фактичної змоги викачати збіжа з України й відправити його до північної Росії, большевики вирішили зробити се іншим шляхом.

Вони всі вільні військові сили пересовують на Україну.

Таким чином, з України вони роблять головний харчовий пункт і частково досягають своєї мети.

Те, чого не можна вивезти, поїдається на місті московською сараною.

СТАНОВИЩЕ ВИСШОЇ ШКОЛИ В КИЇВІ.

Як повідомляє „Українська Трибуна" навчання у висших школах Київа переводиться тільки на папері. Остро відчувається брак палива й шкільних приладів і підручників. Професура голодує. Більшість з них не має змоги читати лекцій або займатись науковою працею. Студенти оповідають як одного разу їм кинулась у вічі особлива блідність проф. О. Грушевського (брата М. Грушевського). Він сидів мовчки, лекцій не читав.

В авдиторії був страшний холод. Коли студенти того дня довідались якось що він голодує третій день, зібрали між собою невелику скількість харчових продуктів і відправили їх до помешкання проф. Грушевського.

Професор цілу зиму ходив майже босий і в осінньому пальто.

Не меньше бідував і проф. Данилевич... Більшість студентів служить в „радянських установах.

На лекції ходять неакуратно, хоч їх майже не буває.

За те реґістрація студентів переводиться майже що тижня, а часом раз на місяць. При сій нагоді їм роздають анкети з силою самих ріжноманітних питань.

РИСЬКИЙ ДОГОВІР БЕЗ МІЖНАРОДНЬОЇ ҐАРАНТІЇ.

Один з польських журналістів мав ромову з редактором „Пті Парізієн", який на питання в справі скептичного становища европейської опінії до Польщі сказав між иншим таке: Се становище дасться пояснити тільки тим, що польська закордонна політика є політикою химери і прямує до неосягнених цілий. Коли польська політика піде тою дорогою далі, жде її страшне розчарованне. Є фактом, що кн. Сапеґа не позискав ґарантії Румунії для рисього договору, як не позискав і ґарантій Франції, від якої Румунія узалежнює своє становище. Таких справ не вільно трактувати з легка. Коли хтось найшовся в такому ґеоґрафічному положенню як Польща, мусить думати більше про будуче, а ніж сучасне".

ЗМІНА НАЗВ МІСТ В СОВІТСЬКІЙ РОСІЇ.

Новоросійськ рішено переіменувати на „Ґород красного моряка". Катеринодар на „Краснодар", Абрау-Дюрсо на „Ґородок Луначарского", а Баку рішено дати імя комісаря для східних справ Сталина Джуґасвілі.

ПОЛОЖЕННЄ УКРАЇНСЬКИХ БІЖЕНЦІВ В ПОЛЬЩІ.

В кореспонденції з Ченстохови варшавська „Свобода" пише, що українські біженці „жили з продажі річей. Продавали все: обручки, памяткові хрести, останню пару своїх і жінчиних черевиків. Продавали все, що мало якунебудь вартість. Продавали річи, продавали чемодани, в яких сі річи лежали. Продавали і вірили, розпродували і надіялися... Так українська кольонія в енстохові голодує... Голодує так, що жінки наші йдуть на тротуар, а мужчини на роздорожа улиць продавати свою честь, просити куска хліба. А що буде, коли з днем 1. мая перестануть давати горохову зупу, яка єдина спасає від голодової смерти. Страшно..."

ШУКАЮТЬ БОЛЬШЕВИКІВ.

У Львові арештували польські власти богато осіб, яких підозрівають о большевизм. Декого з арештованих випущено вже після першого переслухання на волю, инші мають станути перед суд. Всьо на підставі донось і провокацій, які управляються зрештою по цілім краю.

МИСТЕЦЬКА ШКОЛА В КИЄВІ.

З Київа доносить, що там відкрито більшу мистецьку школу при „політ-просвіті". В школі працює богато артистів, котрі головно малюють плякати і декорації для аґітаційних театрів. У вільних хвилях артисти-малярі займаються малюванням портретів комісарів і їх жінок, за що одержують гарну заплату виключно в харчах. Одному з них, котрий малював портрет Буденного, видано за добрий портрет 5 фунтів соди і 10 фунтів муки.

ПОЛЬСЬКІ БІСКУПИ ПРОТЕСТУЮТЬ.

Під сю пору відбувається у Варшаві зїзд усіх польських біскупів, в якім беруть участь також відомі з останніх протиукраїнських, безуспішних впрочім, виступів за границею, вірменський біскуп без вірних Теодорович і біскуп Сапеґа. На зїзді — як подає П. А. Т. — „має бути розглянена справа Гор. Шлеска і Східної Галичини, зглядно польський епископат має ще раз запротестувати супроти становища кардинала Бертрама і митрополита Шептицького". З сього визирає аж надто виразно дух біскупа Теодоровіча. Цікаве, що закинуть польські біскупи митрополитови Шептицькому? Можна також сумніватися, чи їм хто повірить.

УКРАЇНСЬКА ОСВІТА ПІД ПОЛЬСЬКОЮ КОРМИГОЮ.

„Український Вістник" доносить: Звісне українське наукове товариство Петра Могили у Львові, яке вже кілька разів зверталося безуспішно до польських окупаційних властий з прошенням про дозвіл улаштувати народні університетські виклади для львівских Українців пробувало в останньому часі отримати дозвіл на улаштуванне викладів в свойому льокалю. Дирекція поліції у Львові лситом з 20. квітня 1921. за ч. 1540. (Пр. 21 відкинула се прошенне польського міністерства з 11. квітня 1921. ч. 7636) Пр. 21.

ФАБРИКАЦІЯ ЯНИЧАРІВ.

З села Селець, Ковельського повіту, вивезли Поляки двоє українських дітий, які знаходилися в польській захоронці, перед наступом большевиків до Познаня. Під впливом дуже гарних наук, які там проходили, молоденькі яничари, зараз пишуть до родини, що вже до рідного краю не вернуться, бо віри вони вже иншої, і рідна віра їм не подобається.

Так виробляють Поляки яничарів.

МЕЖІ СОВДЕПІЇ.

„Орієнт" повідомляє, що на засіданю московсько-українсько-польської комісії в Риаї ухвалено, що кордон уявлятиме собою подвійний ряд коштів, кождий вишиною у 4 метри, на 5 метрів один від другого.

УМОВИ РОЗЄМУ В ІРЛЯНДІЇ ПІДПИСАНІ

ДАБЛИН, столиця Ірляндії, 9. липня. — Сьогодня о 3-тій годині сполудня підписано умови розєму (завішення оружя) в британській військовій кватирі.

Розєм підписав з британської сторони ґенерал сер Невил Мекреді, військовий командант Ірляндії; полковник Бринд і А. В. Ковп, заступник секретаря в офісі головного секретаря в Ірляндії; — а в імени айриської республіканської армії підписали розєм команданти Роберт С. Бартон і Е. Дж. Даґген.

Умови розєму приписують здержанне всяких военних операцій в Ірляндії з обох сторін, а також всіх военних розпорядків про военний стан і т. д. Всякі доходження, переслідування, труси і т. д. також мають бути здержані.

ДЕ ВАЛЕРА ОСТЕРІГАЄ ІРЛЯНДЦІВ ПЕРЕД ВЕЛИКИМИ НАДІЯМИ.

ДАБЛИН, столиця Ірляндії, 10. липня. — Президент „айриської республіки", Емон де Валера, видав зазив до айриського народу, в якому запевняє, що йому представники ужиють всіх сил для доведення до мира між Ірляндією й Анґлією, але остерігає, аби нарід не покладав на сі мирові заходи занадто великих надій.

ЛЛОЙД ДЖОРДЖ ПРОСИТЬ ДЕ ВАЛЕРУ ДО ЛОНДОНУ СЬОГО ТИЖНЯ.

ЛОНДОН, 11. липня. — Бротійський премієр Ллойд Джордж вислав телеґраму до провідника айриських самостійників („шин-фейнерів"), Емона де Валери, в якій просить його, щоби прибув на конференцію до Лондону кеторогонебудь дня сього тижня, а передтим щоб повідомив його телеґрафічно про день приїзду.

ХОЛЄРА ШИРИТЬСЯ В РОСІЇ Й НА УКРАЇНІ.

РИҐА, столиця Латвії, 10. липня. — Російські ґазети з Москви, які сюди наспіли, потверджують попередні звідомлення про ширенне холери в Росії.

Пошесть заносять до міст люди із сіл, навіщених посухою, де запанувала нечувана голоднеча.

Ґазета „Труд", орґан робітничих юній в Москві, подає, що в самій Москві вже досі занотовано 123 випадки холери.

Далі та ґазета подає, що загалом В МОСКОВЩИНІ ДОСІ ЗАНОТОВАНО 8.210 ВИПАДКІВ ХОЛЄРИ, 300 ВИПАДКІВ НА УКРАЇНІ, 48 В СИМБІРСКУ І 900 В АСТРАХАНІ.

У вороніжській ґубернії вмерла досі половина хорих на холеру.

АМЕРИКА ТАКОЖ ХОЧЕ ТОРҐУВАТИ З РОСІЄЮ.

АМЕРИКАНСЬКИЙ СЕНАТОР ФРЕНЧ У БЕРЛІНІ. — КРАСІН ВИБИРАЄТЬСЯ ДО АМЕРИКИ.

(Від спеціяльного кореспондента „Свободи").

БЕРЛІН, 17. червня. — Сьогодня сюди прибув американський сенатор Френч, провідник впливової американської фінансової групи, яка дуже енерґічно захожується коло як-найскоршого відновлення американсько-російських торговельних зносин. Френч зараз по приїзді звернувся до тутешнього большевицького заступництва з проханнем дістати для нього дозвіл на подорож до Москви. Поки той дозвіл прибуде, Френч тимчасом навязує переговори з німецькими фінансовими кругами, щоб вести акцію що до Росії спільно з ними.

Красін, який недавно повернувся до Лондону, має незабаром поїхати до Вашінґтону для переговорів з американським урядом що до заключення російсько-американського торговельного договору.

Частина німецької преси дуже прихильно освітлює перспективи торговельних зносин з Росією, але більшість ставиться до справи критично. Р.

ОСТАННЯ СТАДІЯ СХІДНО-ГАЛИЦЬКОЇ СПРАВИ.

(Кореспонденція „Канадійського Українця").

ВІДЕНЬ, 6. червня. — З добре поінформованих кругів довідуюся: До недавна панувала в галицьких кругах думка, що наша справа прийде на вирішення щойно після вирішення справи Горішнього Шлеска. Одначе з останних звідомлень виходить, що се станеться мабуть одночасно зі шлеською справою або й навіть скорше. В кождому випадку є фактом, що така думка панує в урядових кругах міністерства закордонних справ у Парижі. Нашого представника позвав до себе японський амбасадор в Парижі Іші і італійський посол кн. Імперіялі, та оба вони дали однозвучні, корисні нам заяви. З уваги на те зайшла необхідна потреба визвати митрополита Шептицького, який перебував досі в Брукселі негайно до Парижа. Рішенне не має бути остаточне, лише провізоричне, Се значить, що западуть постанови відносно усунення нелюдського панования Поляків в Галичині. В тій цілі пороблено далекойдучі приготовання зі сторони аліянтів. Директор телеґрафічної аґенції „Іст Експрес", яку Поляки купили для себе, мимо того предложив нам свої услуги. На жаль, ми з них ізза повної недостачі фондів не можемо скористати.

Франція в східно-галицькій справі, як бачиться, цілковито пійшла на анґлійську лінію. Поляки прочуваючи, на що заноситься, — висилають в останній хвилі за кордон масу своїх політиків для оборони своїх претенсій до Східної Галичини і Горішнього Шлеска. П. Л.

"SVOBODA" (LIBERTY)
FOUNDED 1893.
Ukrainian newspaper published daily except Sundays and holidays, at 83 Grand Street, Jersey City, N. J.
Owned by the Ukrainian National Association, Inc.

Edited by Editorial Committee.

Entered as Second Class Mail Matter at the Post Office of Jersey City, N. J. on March 30, 1911, under the Act of March 8, 1879.
Acceptance for mailing at special rate of postage provided for in Section 1103 of the Act of October 3, 1917, authorized July 31, 1918.

SUBSCRIPTION RATES: Three cents the copy.
One year ..... $ 7.00
Six months ..... $ 3.75
Three months ..... $ 2.00

ПЕРЕДПЛАТА. Поодиноке число три центи.
На рік ..... $ 7.00
На пів року ..... $ 3.75
На три місяці ..... $ 2.00

Foreign and Jersey City Rates.
One year $10.00
Six months ..... $ 5.00
Three months ..... $ 2.75

В Джерзи Ситі і заграницею.
На рік $10.00
На пів року ..... $ 5.00
На три місяці ..... $ 2.75

За кожду зміну адреси платиться 10 центів.

Телефон „Свободи": 498 Montgomery. Тел. У. Н. Союза: 1838 Montgomery.

За оголошення редакція не відповідає.

З Канади належить висилати гроші лише на т. зв. Foreign Money Order.

Адреса: "SVOBODA", 83 GRAND STREET, JERSEY CITY, N. J.

ПОЛЬСЬКИЙ ПОСОЛ В ЛОНДОНІ.

Львівський соціялістичний посол др. Герман Діяманд перебував недавно в Лондоні, де намагався позискати „холодних і упереджених" Англійців для польської справи, а зокрема для справи Шлеска. В одному з останніх чисел газети „Робітник" поміщує він у формі кореспонденції обширний звіт з гостини у англійського посла, відомого провідника соціялістів Томи Шо, та подає про свою участь на засіданню англійської парляментарної комісії закордонних справ.

Ходило йому, що правда, тільки про справу Горішнього Шлеска, але довелось йому і дещо іншого почути.

„ПРЕДСТАВЛЕНО МЕНІ — каже в одному місці посол Діяманд — БОГАТО ФАКТІВ НАДУЖИТЬ І НАСИЛЬСТВ ПРОТИ УКРАЇНЦІВ, ЖИДІВ; ГОСПОДАРКУ НА „КРЕСАХ І Т. Д."

Найбільшу ворожнечу у посла Діяманда здобув собі полковник Ведджвуд, який іронічно притався його, чи Шлеск не лежить близко Вильни, як називається шлеський Желіговський, а наконець, коли посол Діяманд хотів відповідати на закиди відносно переслідувань, перебив йому і сказав:

„Скажіть свому урядови і своїй суспільности, що вони НЕ МОЖУТЬ ЧИСЛИТИ НА СИМПАТІЮ АНГЛІЇ, як довго нема справедливости в Польщі, і як довго тривати-муть переслідування Жидів".

Діяманд знову хотів відповісти (певно заявити, що він яко Жид не бачив того в Польщі), та полковник здержав його знаком руки і сказав:

„Не говоріть нічого; кажу на підставі власних обсервацій".

Таке то почув офіціяльний висланник Польщі, на офіціяльному засіданню комісії закордонних справ англійского парляменту.

РАЙ ДЛЯ КАПІТАЛІСТІВ.

В лондонській консервативній газеті „Сандей Таймс" появилася зпід пера большевицького дипльомата Красіна стаття про положенне межинародних капіталістів під режімом московських большевиків.

Красін представляє се положенне інтернаціональних капіталістів в рожевих красках. Їм буде там хоч куди краще, як їм було за царських часів. Капіталістам буде просто рай провадити капіталістичні підприємства в большевицькій Росії.

Таваріщ Красін упевнює інтернаціоналістів капіталу, що „наше правительство в Москві значно змінило свою політику, особливо за послідні місяці".

Таваріщ Красін остерігає інтернаціональних капіталістів, що зворот в большевицькій політиці не повинен ніяк видаватися їм чимось надзвичайним, громом із синього неба; прецінь, пригадує таваріщ Красін, — сей зворот предсказували здавна самі-ж таки большевики, котрі ще до заключення торговельного договора з Англією заповідали, що „з покінченнем війни і інтервенційної протисовєтської політики московське правительство буде мусіло перемінити свою внутрішну політику".

Таваріщ Красін відсвіжує память інтернаціональним капіталістам, пригадуючи їм на те, що „Москва переконалася, що вона доконче мусить увійти в торговельні зносини з капіталістами всего світа". Він хотівби стиснути руку усім капіталістам, не лише англійським; „ми хотілиби, щоби Франція, Італія, Америка і Скандинавські держави пішли слідами Англії".

Таваріщ Красін упевнює далі інтернаціоналістів капіталу, що вони дістануть не лише гарні концесії, але й право уживати зелізних доріг і других способів перевозу, почти, телеграфів, телефонів; що вони дістануть на повне й необмежене уживанне площу, потрібну під фабрику.

Що більше, — упевняє далі Красін, — зробивши контракт на концесію зі заграничним капіталістом, большевицьке правительство уже постараєсь, щоби йому не забракло робітників. Видно, як робітники не захочуть робити у фабриці заграничного капіталіста, то большевики їх уже потрафлять підогнати.

Та се ще не всі благодати, які ждуть капіталістів в большевицькій Росії. Та-ж не треба забувати, — і таваріщ Красін не з тих, щоби забути, — що прецінь контроля совєтського уряду увільнить капіталіста від конкуренції, боротьби з другим капіталістом. Просто, його фабрика буде цвисти, як росляника, вихухана в теплярнику під шклом.

На основі сих даних таваріщ Красін бється в груди, що немає найменчого сумніву, що в большевицькій Росії розвинеться національний промисл. Як інтернаціональні капіталісти дадуть організаторський талан свого мозку, російські робітники достарчуть чорної робочої сили, а большевицькі комісарі будуть тим бечем, що буде підганяти російських робітників до роботи, чи не настане тоді рай для інтернаціонального капіталіста в Росії? — так і читаєш межи стрічками комерційного таваріща Красіна.

Стаття Красіна кидає світло на нову фазу большевицької пропаганди. Большевики колись представляли совєтську Росію як рай для робітників. Та тепер уже ніхто не вірить в російський большевицький рай, бо вже навіть платні ними агенти мусять признати, що в Росії нікому добре не ведеться.

Догаздувалися до того большевики, що одинокий ратунок бачуть у заманенню заграничних капіталістів до Росії. На них вони покладають свої надії, від них вони сподіються відбудовання знищеної большевизмом Росії. І тому вони тепер ведуть пропаганду, щоби переконати капіталістів, що їх жде в Росії рай.

Та робота большевицьких пропагандистів відай безнадійна. Не тому, щоби капіталісти мали бути розумнійші та не такі похопні до грушок на вербі, як робітники. Але тому, що капіталісти мають нині той досвід, якого не мали робітники на початках большевицької пропаганди. З обіцянок большевицьких робітникам можуть нині капіталісти вносити, що варта большевицькі обіцянки раю в Росії.

НА УКРАЇНІ.

(Від спеціяльного кореспондента „Свободи").

Повстання на Полтавщині й Катеринославщині. — Большевики опускають Катеринослав.

Повстанчий відділ отамана Струка цілком знищив так званого червону Дніпрову фльоту, потопивши остатніх чотирі панцирних пароплави.

На Полтавщині відділ отамана Сокири перерізав зелізничий рух на колії Київ-Гребінка. Сокира розташував свій штаб у Переяславі.

Під Катеринославом повстанці висадили в повітрі й зіпсували в 3 місцях зелізничий міст через Дніпро. Совітська влада вивезла з Катеринослава все військове майно. Можливо, що большевики цілком опустять Катеринослав, бо повстанці здобули 3 узброєних пароплави й лагодяться обстрілювати з них місто.

Кінець отамана Марусі.

По довгім переслідуванню большевикам пощастило розбити кінний відділ жінки-отамана Марусі. Відділ Марусі з 2000 вершників був оточений на Полтавщині 4 большевицькими полками. Частині відділу пощастило втекти, сама-ж Маруся зі своїми найблизчими помічниками попала в полон.

Маруся була дружиною українського старшини, розстріляного півтора року тому комуністами. Вона постановила пімститися за смерть чоловіка, зібрала з селян охочекомонний кінний відділ і розпочала на Україні протибольшевицький похід. Її відважні напади завдавали большевикам стільки-ж клопоту, як і напади Махна.

Маруся дістала освіту в Смольнім інституті, де за царських часів виховувались дочки найбільших аристократів. Не зважаючи на таке делікатне виховання, Маруся власноручно відправляла на той світ тих, хто в її відділі не хотів слухатися її наказів.

Большевики розстріляли Марусю на другий день після її полонення. Червоноармейці, які мали її розстріляти, тричі вистрілили мимо, бо ніхто не хотів пустити першу кулю в таку гарну жінку. Аж після того, як зааду було поставлено кулемети, Марусю було розстріляно.

Вертають права кооперації.

Український Совнарком наказав негайно повернути кооперативним установам усі підприємства, які ранійше їм належали.

Протест Раковського.

Голова українського радянського уряду Раковський звернувся до французького уряду з протестом проти його „реакційних махінацій".

У ноті між иншим сказано:

„Франція взяла під свою оборону контрреволюційні організації, а особливо війська Петлюри, інтерновані в Польщі, й силкується спільно з представниками так званої Української Народньої Республіки затримати в цілости бойові одиниці Петлюри, щоб у потрібну хвилину кинути їх проти українських робітників та селян. У сій цілі французький уряд звернувся до австрійського, угорського та німецького урядів з пропозицією видати контрреволюційним українським організаціям гроші, які переховуються в банках сих держав на імя Української Республіки.

Особливо старається французький уряд видістати з „Даутше Банк" тих півмілярда марок, які там переховуються й які належать українському народови, щоб на ті гроші заосмотрити Петлюрівські банди зброєю й щоб таким способом знов запалити українські міста й села, вибивати мирну людність і зарядити звичайний у таких випадках масовий грабіж".

Нота кінчається заявою, що сі гроші належать українському совітському урядови, а тому більше нікому не можуть бути видані.

Берлін, 10. червня, 1921.

Радянин.

НЕМОЖЛИВО ЖИТИ.

Під таким заголовком „Українська Трибуна" містить лист подільського селянина до одного із професорів Камянецького університету, що перебуває тепер на еміграції. Отсей лист остільки цікавий і так ясскраво характеризує суть „робоче-селянської влади", що ми наводимо його у виняткох:

Святі престоли, де лежить наша людська святиня, перекинуті! Бий, граб і ріж буржуя — отсе весь закон, який панує на нашій нещасній землі.

Розбійники, випущені з тюрем і арештантських рот, і каторжники, взяли до своїх рук всю владу і господарюють: шукають буржуя і контрреволюціонера, грабують і, щоби сховати кінці, вбивають пограбованих. Контрреволюціонера шукають у городі, шукають на селі.

Добрі люде всього світа! Звертаюся до вашого серця, до вашої мудрости. Чи можна так робити? Я бідний, нещасний чоловік, а вже я буржуй, я контрреволюціонер, я ворог. Всьому світові можу показати свої мозолі від плуга, від ціпа, від усієї тяжкої праці на протязі 52 років мого трудового життя. Шкура моя нераз лопала на моїх руках від праці, а мені кажуть — ти ворог. А таких як я, міліони і ми не хочемо цієї влади, ми не хочемо комуни. Проти життя, проти природи чоловіка, проти всіх законів людських і божеських іде тепер большевизм. Тепер так ненавидять большевиків, що самий найбідніший селянин і той каже, що він не згоджується на большевизм: нащо маємо робити, коли ми не хозяйни своєї хати і своєї землі? Я хочу мати землю, волю бути її властителем, щоби ніхто не мав права до мене і щоби я знав, що все, що вродить, то моє.

Большевики довели до того, що тепер ніде нема нічого. Не лише на селі, а і в місті, світять лучиною. Наколять скипочок із дошки — ото тобі лямпа і свічка. Все описують, міряють, вішають, рахують, записують, провіряють, шукають, переводять реґістрацію, а ти мовчи і мовчки слухайся.

Одна остання надія, це на українське військо. Воно, кажуть, прийде. Усі тоді підуть з ним. Хай тільки йде і несе зброю та патрони, бо большевицьке господарство, це одно мошенство і справжній грабіж: коровка, коняка, теля, вівці, вся паша, хліб, хата, земля, всі знаряддя, навіть лопати і граблі — все записане, все на учоті, а ти лише сторожом над цим всім і лише крадькома можна молотити у клуні із свого власного стіжка хліб і молоти його. А меливо? У кожному млині — поліція; комісари за помолом дивляться і податок збірають.

Я мав щось із пару вуликів, ну щож? Працювала Божа муха. Мав кілька пудів меду. А тепер приказ вийшов знести вулики кудись до одного місця, де буде хазяйнувати якийсь комісар над бджолами. Отаке-то право! Я скажу прямо, що ніяк не може пристати большевизм до села, хай хоч що роблять, ніяк не притулять і нічого з того не вийде.

А що то за влада? Прийшов десь із Калуцької губернії кацап із винтовкою і хоче порядкувати. Найшов мене в моєму рідному селі і тягне на розправу. Ти, каже, буржуй, подавай сюди яйця, хліба, меду, корову, свиню — все подавай, бо ти буржуй і пив мою кров. Царя скидали, казали — він пив нашу кров; били панів, казали — вони пили нашу кров; били офіцерів, теж казали — пили нашу кров, а тепер... дійшла черга до селянина і йому кажуть — ти пив нашу кров. Відмовляйся від своєї власної хати, кинь, лиши все і тікай. Ти, каже Москаль, пеш мою кров, — подавай мені все, що мені побажається, бо тепер „влада робочого і крестянина". Виходить, що я начебто і власть маю, алеж із мене деруть шкуру.

Насів большевизм на нещасний люд і дійсно не його кров і вже не так, як давніще, а прямо таки впивається людською кровію, умивається нею, купається в ній. Най очі моєї не дивляться на те, що робиться, нехай уха мої не чують людських жалоб!

Забрали, розтягли всю мою працю. Уже не треба замикати ні комори, ні скитини, ні хати, бо все приходять большевики і чогось шукають.

Посадив дещо на городі, а хліба не буду сіяти, не хочу, годі терпіти! Як вродить, одначе прийде і забере товариш, а тобі лишить якісь „ізлішки". Це гірше панщини. Тоді хоч і гірко було і били сильно, а всеж таки жити можна було. Тепер жити не можна, кидай свою хату й насиджене місце і тікай.

Люде всього світу! На вколюшках прошу вас, допоможіть нашому людському горю. Зазвоніть во всі дзвони по всьому світові й оповіщайте, що ваших братів і сестер рідмуть, бють, насилують серед білого дня, виганяють з хати, бо перевернувся закон і гріх став правдою. Нас катують, щоби ми стали машинами і корилися новим панам — комуністам, щоби ми кланялися їм, працювали на них.

Хай лише покажеться військо і вся голота буде тікати. Велике горе буде їм, бо переповнилася чаша народнього терпіння і великий народний гнів як полумя спалахне. Кажу, що всі підуть, ніхто не залишиться: старі і малі підуть і жінки підуть. Давайте лише зброї, давайте скорострілів.

Чим довше стоїть большевизм, тим все більше і більше нищать і мучать народ, ведуть його до загибелі. Неможливо жити.

В КОЖДІЙ УКРАЇНСЬКІЙ ХАТІ ПОВИННА НАХОДИТИСЬ ЧАСОПИСЬ „СВОБОДА".

ПОЗІР! ВСІ, ХТО ПОСИЛАЄ ЖЕРТВИ ДЛЯ СТАРОГО КРАЮ!

НЕ ЗАБУВАЙТЕ на українське військо, вигнанців і бідних студентів в Чехо-Словаччині, Австрії і Югославії!

ДІЛІТЬ ВСІ ЖЕРТВИ ТАК: на кождих 100 долярів висилайте 66 долярів до Галичини, 22 до Чехо-Словаччини, а 12 до Відня (на Австрію і Югославію). Се буде справедливо!

АДРЕСИ Є ТАКІ:

1) До Львова грошевий дрефт виписати і вислати до: Zemelnyj Bank Hipoteczny, Pidwale 7, Lemberg, East Galicia, Europe (рівночасно лист з повідомленнєм про гроші на адресу: Ukr. Hotowalnyj Komitet, Ruska 3, Lemberg, East Galicia, Europe).

2) До Чехо-Словаччини і гроші і листи з інформаціями посилати на адресу: Dr. Stefan Smal-Stocky, Hotel Imperial, Prague, Czecho-Slovakia, Europe.

3) Для Австрії і Югославії так гроші, як лист з інформацією, на що призначені гроші, вислати на адресу: Ukrainisches Hilfscommitee, Strozzigasse 32, Wien VIII, Austria, Europe.

4) Для поодиноких повітів і громад в Галичині (на народні цілі тамже!) посилати на адреси водяні в газетах чи в листах, чи знакомі Вам адреси. Дрефт виписувати і посилати на Земельний Банк Гіпотечний у Львові.

Мимо волі мусите їх любити!
Вони ВИРІЖНЯЮТЬСЯ
Вони є ЗНАМЕНИТІ
БІЧ-НОТ
ЦИҐАРЕТКИ
BEECH-NUT PERFECT CIGARETTES
Benthard Co.
20 for 15¢

ДОПИСІ

ШІКАҐО, ІЛЛ.

Шевченкове свято.

Під рукою в мене допись із Шікаґо про Шевченківський концерт, який відбувся дня 5. червня ц. р. Позаяк допись п. Му—ука не є повною, а у докладі тут і там зайшли неточности, то я боюся, щоби через це не заподіяно декому кривди, а особливо тому, що не оброблено всі точки як слід зі сторони критичної. Ізза того я чисто із репортерських зглядів хочу дещо точнійше написати, а Впов. Редакцію прохаю ласкаве поміщенне.

Перша точка.

Заповіт, муз. К. Стеценка.

Піднеслась куртина. Хор Тов. Лисенка в народних одностроях, около 50 душ, прекрасно уставлений, мило вражає своєю постановкою та супокоєм. Вмить роздався голос „Як умру то поховайте" — сольо, дует, потім терцет, вкінци „Серед степу", хор. Сама композиція спокійна, безпретенсіональна, мельодія дінтонічно-лірична, степова, широка, ясна, чисто народня, а гармонізація така проста-простісенька, мов молитва, а закінченне чудний унісон. Одним словом: чудова пісня-дума, а вирозумів її не менч Стеценка і п. Хоптяк, що своєю умілостю переляв її із мертвого паперу до наших душ. За то і наша громада не лишилась позаду, бо нагородила виконавців бурними оплесками. Всі думали і хотіли, щоб заповіт повторено, але замісць хору на сцену вийшов Всеч. Шамбелян о. К. Курило і сказав вступне слово. Голосом певним навчив нас дечого нового. А позаяк це вступне слово єсть нам важне і дороге, виголошене під впливом чарівного співу заповіту, ми упросили автора цього слова о списанне його хоч покоротці, та для висше сказаної вартости і новости в нас його навести.

Друга точка.

Щойно замовкла пісня К. Стеценка до слів Шевченкового Заповіту. Чудна вона собі!... Поважно переливалась, мовби Дніпровими хвилями котилася в наші серця, наказуючи нам відсвяткувати торжественно нинішній вечер.

Пічну кортко замітки мої по хронольоґічному порядкови на три музичні теми до Тарасового Заповіту.

Було це відай у сімдесятих роках, коли у Львові стався дрібний на позір случай. Гурток алюмнів-народовців духовної семінарії готовився уладнати поминальний празник Шевченкови, та із щиреньким проханнем відніся до тодішнього українсько-католицького пароха львівської спархії, не знаю вже у якому селі, о. Михайла Вербицького, щоби він був ласкав скомпонувати дещо на семінарицький хор до Шевченкових слів. Цей у відповідь написав кантату на „Заповіт" октетової гармонізації. Кантата його, чи ліпше сказати „Завіщане Вербицького" — це небувалий на тоді вклад до нашої музичної творчости, який із тої пори став на галицькій Україні підвалиною в програмах Тарасових свят.

Своїм теплим кольоритом та питомим собі настроєм здобув він признанне тодішних наших музичних культурників. Із мурів духовної семінарії перемандрував усі наші галицькі міста і місточка, аж дійшов під соломяну стріху в наші сільські хори, в наше громадянство.

Цілком незалежно від цеї пісні написав Микола Лисенко свій Заповіт на Шевченкові слова для закордонних Українців. Ясностю й простотою своєї композиції о широкополім і степовім характері зєднав собі Заповіт Лисенка не будяку популярність між його земляками.

Цими двома композиціями того самого заповіту кормилися цілі покоління українського народу по тій і по тамтій стороні кордону та ізза тих самих слів, а хоча відрубних а паралельних собі мельодій, черпали вони міць емоції до кованя в поті чола свойого ладу та волі.

І хоча бачиться такеє припадком, це єсть одначе природним правом, що цей сам народ, який розділений кордоном, хоч иншими звуками тут і там виспівавши на свій лад, на тому самому Заповіті розігрітий, навчився єднати та пробивати кордон, що його розгранничив.

А неначеб монументом цього розбиття кордонів та єднання українських земель в Одну, Велику, а Соборну... злітає та звенить новий музичний сюжет, свіжа а на часі пісня-гимн, іще не переспіваний усіми на Соборній, — сучасна композиція К. Стеценка на ці самі невмолимі слова Заповіту. Це справді твір, що злучив оба попередні; це він: неначеб зачуті зітхання люду по наших храмах, гейби виссаний екстракт із нашого життя-болю, неначеб мережаний ручник із перлин-сліз наших бабусь, що його хоронили віки по наддніпрових берегах, мовби таємний шепіт нашої історичної спадщини, що його виловили бандуристи на курганах і могилах; це пісня молення на братання і злуки нас усіх під стягом „Тарасового Заповіту".

Усі три вони це не буденні композиції, вміщені під один ряд, колідують із даними доби та стосуються до їхнього характеру; це виїмкові музичні почування найрізнійших півців, що, розуміючи імператив „Заповіту", оділи його кожний після свойого способу в нотну форму і в найбільше конечній порі заспівали народови на пророчі слова нашого найбільшого інтелекта, якого заповіт сторожить нас при дальшій будові України.

Третя точка.

По вступнім слові, яке публика з одушевленнем нагородила бурнимм оплесками, хор відспівав „Ой не нам в кайданах ходити", муз. Кошкакевича. Пісня ця простенько собі, та якраз під цю пору вона святочна, бо коли хор заінтонував „Ой не нам в кайданах ходити, дальше конати в неволі, дать орать воротам на свойому полі" і т. д. — видно було сльози в очах нашої свідомої громади.

Хор вивязався дуже добре, тому то і враженнє було не мале.

Четверта точка.

Деклямація „Карі очі". Відеклямувала її дуже гарно п. Фута. Видно здібність, хоч чути брак знання української мови.

Пята точка.

Шансон Руси, муз. З. Шмідта. Красоту цеї мельодії відограв молодий скрипак п. Йосиф Бабій. Прекрасною мельодією степовою артист мовби вколисував публику до сну. На „біс" Тропак П. Чайковського цілком иншого характеру, мов-

ЛАЙЛУТША НАГОДА

ДЛЯ УКРАЇНЦІВ ВІДТХАТИ ДО КРАЮ НА ЕКСПРЕСОВИХ КОРАБЛЯХ ЧЕРЕЗ БРЕМЕН, А ТО НА
КОРАБЕЛЬ „АМЕРИКА" ВІДХОДИТЬ 26 ЛИПНЯ.
КОРАБЕЛЬ „ДЖОРДЖ ВАШІНҐТОН" ВІДХОДИТЬ 3. СЕРПНЯ.
Місця на сих кораблях маєм замовлені що кождий дістане каюту.
Шіфкарта до Львова $131.00 до Тернополя $131.50.
ПАШПОРТА БИРОБЛЯЄМО ЛЮСТОВНО в кількох днях. Пишіть по інформації чи маєте. Ми вас обслужимо чесно і совістно. Ви будете задоволені і подякуєте. Не робіть рішиці где ви мешкаєте, як мусите їхати через Ню Йорк до краю. Отже чому вам не купувати шифкарти в своїй українській інституції. Не підкрайтеся чужим але своєї української інституції. Пишіть або приходіть до:
AMERICAN UKRAINIAN BUREAU, INC.
520 E. 6th Street NEW YORK, N. Y.
322 N. 8th Street PHILADELPHIA, PA.
А. ТИХАНСЬКА, секр. М. ТИХАНСЬКА, секр.

би пробудив зі сну публику. Тут мимоволі під впливом степового „Тропачка" переноситься слухач духом на ту дорогу Україну, бачить перед собою живу українську молодь, яка на байраці під звуки гармоніки або бандури витинає тропака.

Шеста точка.

По пять-мінутній павзі вийшов на сцену п. Г. Заячківський і виголосив відчит. Відчит був знаменитий своєю математичною стислостю в обробленню та умілістю у виборі важних моментів з життя Шевченка, які у нас майже цілком не були піднесені, а які до цілости життєписи Шевченка являються конечними.

Сердечно радимо шановному прелеґентови цеї лекції ширше обробити тих кілька важних маментів і подати їх друком до відома ширшого загалу.

Хоч як слабоньким голосом читав п. Заячківський свої замітки, то публика надвійнною увагою ловила кожде слово його відчиту і дала доказ, що вміє обшанувати самостійну працю автора, та нагородила його бурними оплесками.

Сєма точка.

На сцені знов наша мила дружина в українських одностроях. Під кроку на перед хору солістка п. Винярська. Хор співає із Бандури Давидовського „Ой козак за Дунай". Тут в тім пінісімі якесь диве вражаннє. Хор пянісімом наслідує мови тупіт копит, та від часу до часу гейби акорди степового вітру. Аж коли солістка заінтонувала „Постій, мій козаче, твоя дівчинонька плаче, на когож ти покидаєш" і т. д. — тут доперва вияснається та висше сказана дивність. Тільки той, хто був на Україні, може зрозуміти добре цю музику. Хатина обведена частоколом, ворота з хрестиком, а на тих воротах дівчина, яка щойно розпрощалася з козаком, що поїхав на війну, — плаче, мліє... Доперва хто цю картину в своїм умі уявить собі, той зуміє оцінити заслуги нашого поважаного дірігента. Композиція ця віддана з такою прецизією, що певно сам композитор Гр. Давидовський і так слабими силами ліпше її віддатиби не міг.

Нагло плач, біль душі перемінюється в гучне й жартобливе „Ой лопнув обруч". Це уже смак справдішного „Перебендю", про котрого Шевченко говорить: Оттакий то Перебендя, старий та химерний! Заспіває про „Чалого", на „горлицю" зверне. Ці слова можна приповювити до п. Хоптяка. Тут впровадив публику в глубоку задуму. Молодих через спів солістки зворушив до плачу, а тут нагло викидає із вязанки „Бандури" пару пісень і незамітно, без піддавання тону, як не вшкварить веселої „Ой лопнув" — то публика сама не знає, коли і як це сталося; забуває на свято, заспина нашу дружину бравурою, кричить „біс". Куртина спадає, але публика не устає сипати оплески і кричати „біс". Наконець оплески і крик „біс", мовби канонада при облозі города Львова, викликують нашу дружину. На лици проф. Хоптяка видно невдоволенне, бо після його думки не можна забувати, що це не є звичайний концерт, а „Тарасове торжество". Дає знак, а хор інтонує „Цитьте, ой цитьте та мовчите". По цій пісни, яка також дуже припала до сердець нашій публиці, вийшла на сцену п. А. Коваль.

Осьма точка.

Тополя Т. Шевченка. Віддеклямувала сей твір п. А. Коваль дуже добре. Вона зроджена в Америці, української Мови не мала спромоги добре навчитись; доперва тепер учиться в школі. І тут видно ревну працю п. Хоптяка, яко учителя, котрий своєю працею допровадив до так високої уровени свої учениці.

Девята точка.

„Рапсодію Ліштя" відограла молода артистка-пяністка п. Коріньовська. Видно, що п. Коріньовська працювала много над студіованєм цеї композиції. Її гра єсть дійсно поправна і може видержати навіть найстрогійшу критику. Замітним єсть свобода у фразованю та поправна техніка пяністки. Як в акомпаніяменті до скрипки так і тут в самостійній грі п. Коріньовська показала, як уміє володіти інструментом, та видобувати штучно динаміку. Радимо щиро п. Коріньовській не занедбувати свойого цінного талану, як рівнож звернутись до української літератури музичної і дальше студіювати.

Десята точка.

На сцені дві українські русалки. Одну ми уже знаєм — це п. Винярська, а друга альтистка п. Моцьо. Співають дует „Скажи мені правду". Заки приступлю до критичної сторони цеї пісні, мушу замітити одно. Попередними роками, коли у нас щось подібне роблено, то наша публика так нетерпеливилась! Одно другого звідувалось: а чи довго ще прийдеться ждати? Ой змучений! ох спать хочеться! ай брак воздуха!, і т. д. А тепер годину і пів уже тут сидять усі, а так преспокійно, мовби в церкві.

Милими голосами відспівали наші солістки цю прегарну пісню. Хоч чути, що це голоси свіжі, незіпсівані, але якось так гарно співали, мовби справдішні артистки. Радимо щиро особам солісткам образувати свої голоси, а будучність перед ними.

Одинайцята точка.

На сцені знова наша дружина в українських строях. Мовби до прохання несуться звуки „Васильків". Гарна хвилина малюється звуками. Хатина, гай, а там далеко шумить ручай, по мілю ручаєм а плотом зільник, а сонце злотим проміннєм цілує голови „Васильків", а звуки пливуть поцілунками в наші серця.

Дванайцята точка.

Розрита могила. Віддеклямувала цей вірш з повною зрозумілостию п. Коріньовська. Ох, як мило було слухати і дивитись на цю декляматорку, а особливо, коли вона своїм кулачком стрясла при словах: „Ех, якби то знати те, що там поховали старі батьки!"

Наближаємось до кінця програми. Хор співає три стихи „Ще не вмерла", а публика стоїть, стоїть із сльозами в очах і слухає слів гимну. Кінець.

Публика плескає і гомонять слова „славно!" і поволеньки, мовби із церкви, люди розходяться з повним дувнвем вдоволенем домів. Між виходячими з залі чути: „От такого концерту ми ще не чули в Америці".

Отже честь, кому честь! Честь комітетови цеї вечерка за його щирий труд в улаштованню цего так гарного концерту! Честь Всеч. Шамбелянови о. К. Курилі за так тепле вступне слово! Честь Добр. Заячківському за так цінний відчит! Честь молодим артистам-музикам п. Коріньовській і п. Бабійови! Честь Тов. им. Лисенка за його труд й ініціятиву до цього концерту! Честь нашому п. Хоптякови!

А при кінци ще одно слівце від мене: Шкода, що так мало наша інтеліґенція (а її тут не мало) інтересувалася тим святом і не була ласкава ставити себе в ряди Шевченкового празника. Може потім буде инакше... Однак, яко критиковци цього вечера, нехай вільно мені буде сказати два слова під висше згаданою адресою: Живі хай там і гнівиються на живих; єсть це річию людською мати вруд. Але що винен тому нещасний Тарас, якого дух скорійше до Бога не злине (він молився о се в своїм Завіщанню), доки у нас тут на землі згода не запанує. Думаю: Sapienti sat...

Ду....ський.

CUNARD-ANCHOR

Найбільші, найкращі кораблі в світі. Найчемніша обслуга для пасажирів. У Вашій місцевости або сусідній місті находиться наш місцевий аґент,

ДО УКРАЇНИ, ПОЛЬЩІ ЛИТВИ І ПРИБАЛТІЙСЬКИХ КРАЇВ ПРЯМО НА ДАНЦІҐ.

	II. кл.	III. кл.
SAXONIA		23. липня
Гамбурґ	$145.00	$125.00
Данціґ	$200.00	$135.00

Такса $5.00.

ЧЕРЕЗ CHERBOURG, SOUTHAMPTON, LIVERPOOL і GLASGOW

ALBANIA	12. липня
MAURETANIA	15. липня
COLUMBIA	16. липня
CARMANIA	16. липня
AQUITANIA	26. липня
CAMERONIA	30. липня

РУХ У ВІДДІЛАХ У. Н. СОЮЗА.

НЮАРК, Н. ДЖ. Тов. „Вільна Україна", від. 152, повідомляє, що півричний мітінґ відбувається в 8-мій годині вечером дня 13. липня, в гали церковний при Корт стр. Незнавший.ся член заплатить кару 50 цент. — В. Сидорович, предс.; Г. Дідоха, секр.

РОЧЕСТЕР, Н. Й. Тов. „Вільні Козаки", від. 318 повідомляє, що надзвичайний мітінґ відбудеться о годині 7.30 вечером в четвер, 14. липня, в гали Просвітного Кружка під ч. 337 Ремінґтон стр. Контрольна комісія здасть піврічний звіт, а відтак буде справа будови Товариського Дому. Кождий член повинен явитись, бо є важна справа до порішення. — Д. Братусь, предс.; В. Гуранський, секр.

В КОЖДІЙ УКРАЇНСЬКІЙ ХАТІ ПОВИННА НАХОДИТИСЬ ЧАСОПИСЬ „СВОБОДА".

ФАРМИ НА ПРОДАЖ!

Вам не треба боса, станьте самі босом, виховуйте дітий своїх на людий здорових. Ви найдете здоровле для себе і для своїх дітий, по фармі серед свіжого здорового воздуха і від здорових свіжих продуктів, які Ви самі власними руками зробите. Наші люди галичане жиють по більшій части у великих містах Ню Йорк і Шікаґо. Діти наших людий мучаться без свіжого воздуха, без свіжого молока і без других продуктів. Отже найлішше буде для Вас, коли купите добру і урожайну фарму, які находяться в стейті Ню Йорк коло міста Ром, Н. Й. або Онейда, Н. Й. Ті фарми є засіяні і засаджені, недалеко міста Ром, при добрих цементових дорогах і недалеко зелізних дорід. Фарму можете купити від властителя, котрий не може робити заля старости. Се добра нагода для наших людий, котрі довгими літами щадили свій тяжко заробльований гріш. Тепер є якраз пора купити добру і урожайну фарму. Я маю фарми від 20, 30, 40, 50 і 150 акрів доброї землі. Коли хто желає собі з тих фарм вибрати котру, то прошу зголоситись письменно або особисто на адресу: 60-61

MICHAEL WOYTOVICZ,
305 S. Madison St., Rome, N. Y.

ВЕСЕЛА БАНДУРА

Повний збірник веселих і жартівливих пісень і приспівків до музичних інструментів і танців.

ЦІНА 50 ЦЕНТІВ.

Замовлення посилати до:
UKRAINIAN PUBLISHING & PRINTING,
30 East 7th Street, New York, N. Y.

45 МІЛІОНІВ ДОЛЯРІВ

Ґубернатор Ню Йорського стейту Миллер, підписав рішення на видаванє бонусів (надгороди) для ті.ковнорів американської армії, котрі служили в час світової війни. Проте всі Українці, бувші жовніри американської армії, повинні сейчас звернутися до нас в сій справі а ми виготовимо їм, зовсім безплатно, просьбу на отримання сего бонусу. 25вч—

HENRY C. ZARO, Banker,
39 Cooper Sq. Dep.U. New York, N. Y.

ХТО ХОЧЕ ВЕРТАТИ ДО КРАЮ на посвійних і найбільших кораблях на „America", „George Washington" і инші і то в окремих каютах на 4 або 6 осіб, без жадної окремої доплати;

ХТО ХОЧЕ СПРОВАДИТИ когонебудь з родини з краю сюди;

ХТО ХОЧЕ ПІСЛАТИ ГРОШІ ДО КРАЮ доляровим чеком так, або до 4 тижнів були доручені;

ХТО ХОЧЕ ПОЛАГОДИТИ ЯКУНЕБУДЬ СТАРОКРАСЕУ СПРАВУ або виробити якийнебудь старокрасний документ;

Нехай звєрне ся сейчас з цілим довірєм о ласкаві інформації до загально від 6 років знаного з чесної і ретельної обслуги.

АМЕРИКАНСЬКО-УКРАНСЬКОГО БЮРА.

AMERICAN UKRAINIAN EXCHANGE, INC.
30 E. 7-th STREET. NEW YORK, N. Y.

ШЛЕМО КОЖДОМУ, ХТО СОБІ ЗАМОВИТЬ НЕЗВИЧАЙНО ГАРНУ ПОВІСТЬ О. КОБИЛЯНСЬКОЇ

В неділю рано зілє копала

ЦІНА ЛИШЕ 75 ЦЕНТІВ.

Замовлення висилайте враз з грішми на адресу:
UKRAINIAN PUBLISHING & PRINTING,
30 East 7th Street, - - - - - New York, N. Y.

Шведсько-Американська Лінія
24 STATE ST., NEW YORK CITY

СКОРА ОБСЛУГА ПАСАЖИРСЬКА З НОВОГО ЙОРКУ ЧЕРЕЗ ГОТЕНБУРҐ ШВЕЦІЯ ДО **ДАНЦІҐ**

S. S. DROTTNINGHOLM відходить JULY 23.
S. S. STOKHOLM відходить AUGUST 20.

Третю клясою до ДАНЦІҐ $135 і $5 додатку місячного. Подорож триває дванайцять днів. Пасажири третої кляси їдуть в кабінах на 2 — 4 — 6 осіб.

Треба мати шведське візо.

По шифкарти і по інформації о пашпортах голоситься до льокальних аґентів.

ПРИ ПОВОРОТІ ДО КРАЮ І ТУТ В АМЕРИЦІ

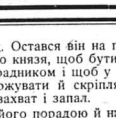

нема ліпшого ремесла від автомобільового. Я є з краю довголітній і добрий механік і шофер в Америці. Хто вивчиться в нашій школі, той стане добрим механіком і шофером. Будете нам вдячні по всі часи. Зважте, що наша школа є одною з ліпших в Америці. Уживаєть до нашого всі найновійші моделі автомобілів. Денні і вечірні курси. Можете заробити 25-35 дол. на тиждень. Просимо зайти до нашого офісу і порадьтеся з нами. Офіс отворений і в неділі.

Треба мати шведське візо.

Записуйтесь до нашої школи. — L. Stepanoff, інструктор і механік.

Для інформації наш офіс отворений в неділі до 12. г. в пол. Пишіть по катальоґ

ARENA AUTO SCHOOL, 151 W. 54th St., NEW YORK, N. Y.

ХТО ВЕРТАЄ

до дому, нехай не рушаєсь доти, поки не засягне у нас поради. Дуже важні річи розкажемо Вам про ціну подорож. Кождий все те мусить знати, щоб не мав клопотів в дорозі. Ми опікуємось пасажирами до краю і з краю. Шифкарти до Кракова $106.50, до Львова $108.40. Всякі справи нотаріяльні, ґрунтові, судові полагоджуємо точно і скоро. Звертайтесь тільки до свого Бюра в Пітсбурґу. 8.пл.120

UKR. EMIGRATION BUREAU, 603 Carson Street, S. S. PITTSBURGH, PA.

АНТІН ЛОТОЦЬКИЙ.

СМЕРТНЕ ЗІЛЛЯ.

(Історичне оповідання з 1189).

(Продовженнє). (5)

V.

Вже третій тиждень минав як галицькі посли приїхали до Києва. Та мимо старань не всіли вони доси ніщо осягнути. Одно, що вдалося їм, за стараннєм Біловолода, це те що київський митрополит дався втягнути в їхню справу. Палкими зазивами закликав він руських князів, щоб спішили відбивати в ворогів західні окраїни руських земель, отчину князів із дому Рюрика. Він писав посланя до князів, виголошував проповіди в св. Софії й инших київських церквах.

— Князі руські, нащадки Рюрика, Олега Віщого, Святослава Хороброго, Володимира Святого й Ярослава Мудрого! Це чужоплеменники забрали отчину вашу! Годі, не ялося вам спокійно приглядатися, як гине під ворожою стопою значна частина Рідної Землі. Тямте, що це окраїни наші. Пропадуть вони, то вороги підсунеться близше, може прийти час, що в лиху годину для нас сягне й по „матір городам руським". Князі руські! Це чужоплеменники відібрали в вас отчину вашу, вартоб вам заходитися коло цього, щоб відібрати її в них! — голосив митрополит раз-у-раз. — Князі, чиж ялося вам спокійно глядіти, як вороги виривають кусень за хуснем, шмат за шматом із тіла вашої Матері! Чи ви можете допустити до цього!"

Та даремні були й усі митрополитові заклики! Ніхто з князів не відгукувався на них. А київський великий князь Рюрик Ростиславич, коли митрополит звернувся до його, щоб коли вже сам не хоче йти проти Мадярів, то щоб завізвав других князів, щоб ішли рятувати окраїни— відповів, що ніхто не піде, бо ніякотрий князь не хоче бути іграшкою в руках невірних, віромних галицьких бояр. „Я, говорив він, помагав бо йому зятеві Романові Мстиславичу, Галичане самі запросили його, клялися, що стануть по його боці, а коли він тільки переступив границі галицької держави під Плісниськом, — галицькі бояре враз із Мадярами билися проти його. Ні, я другий раз не дам себе ввести в халепу тай ручу вам, що ніхто инший не схоче, щоб його одного дня закликувати в князі на це, щоб уже на другий день із соромом прогнати! Даремний ваш труд, шкода вашої дороги!"

Посли втратили вже були всяку надію, що їм удасться когось стягнути. Думали вже вертати з нічим до дому. „Пропало! — думали вони — таки вже видно доля галицької землі, щоб загибати в чужому ярмі! Долі й конем не обїдеш!"

Аж одного дня запросив митрополит до себе Біловолода й зараз на вступі заявив йому з розрадуваним видом:

— Ну, піснеторфе Біловолоде, є князь для вас, є володар для Галича, що вмітиме й удержати його й оборонити!

Біловолод і собі зрадів:

— Хтож саме, святіший отче, митрополите?

— Такий князь, що й по закону належиться йому Галич!

— По закону належався Галич Олегові й Володимирові Ярославичам! Олег вже не має в живих, а Володимир!? Як годосять певні вісти, він у Мадярів у неволі! Вони держать його враз із жінкою й синами в вежі й добрі бережуть його, як оповідають!

— Це правда все! А всеж таки про одного ти таки забув, мій сину, що тепер має не менше право до Галича, а якого мудрий і великий князь Ярослав Володимиркович таки тяжко покривдив.

— Ах, це бувби князь Іван Берладник! Це правда він навіть по закону мав більші права, як князь Ярослав, бож його батько Ростислав був старшим братом князя Володимирка.

— А бачиш!

— Так, алеж, оскілько знаю, він уже давно не живе!

— Твоя правда! Але живе його син хоробрий і завзятий Ростислав Іванович!

— Ах це булоб знаменито!— закликав на радощах Біловолод — і Галич бувби врятований і направлений стару кривду, яка може й тяжить проклоном на Галичу й на синах Ярослава! Чи він заявив охоту йти на Галич, чи він є тут у Києві!

— Так! Інакше чейже я не кликавби тебе тут, сину! Він заявив охоту йти на Галич і то не тому, (запевняв мене!), що це його законна отчина, а тому, що це важна окраїна частина великої руської землі, що це західнє заборало її! Хоробрий це князь і дух високий у Івана Вон доси церебував у Смоленську й недавно прибув на пошу до Києва! Почув на проповіди в св. Софії мої заклики й зараз зголосився до мене!

Зрадів, вельми зрадів Біловолод! Неначе на крилах летів, біг Біловолод до заїзду, де поселилися були галицькі посли.

— Є, є князь! Маємо князя! —кликав він до них уже з далека замість привіту.

— Хто? Де? Який? — засипали його питаннями товариші.

Хто? Правнук Володаря, син нещасного Івана Берладника — Ростислав!

— Син Іван Берладника?! Івана Берладника! Знаменито! Він повинен, він мусить бути нашим князем! Галич цеж його законна отчина, цеж його спадчина по Володареві! Він наш князь! Ми за него готові свої голови покласти! Хай живе Ростислав Іванович, князь Галича! — лунали оклики довкола раз-по-раз. Радість і одушевляння опанувало всіх! А Біловолод радів усією душею на вид отсего захвату й отсеї єдности!

Раділи, тішилися бояре, що їх посольство дало такий гарний вислід. А старий Витанович, трохи не кинувся обнимати й цілувати Біловолода;

— Це ваша, ваша заслуга, боярине Просовичу! Без вас ми булиб тут у Київі ніщо не вділяли, булиб нізчим повернули — говорив він до його разрадуваний так, що аж сльози виступали в очах.

— Гей, гей Мирославе, невірний Томо! Колиб ти це все бачив, чи ти дальше не йняви віри щирости цих окликів! Чиж спосібні отсе люде дбати тільки про особисті справи, у всьому бачити тільки особисті користи! Ні, ні, ти помиляєшсь, любий друже!

І ще таки цього самого дня побіг він до митрополита з радісною вісткою, що бояре-послани дуже радо й радісно приняли вістку про охоту князя Ростислава відібрати собі галицький престіл. Біловолод просив митрополита, щоб повідомив про це Ростислава й ізвів їх із ним.

Стріча наступила таки зараз на другий день у митрополита.

Перший промовив до князя Юрій Витанович, як провідник посольства Галичан.

— Князю наш! Бо нашим тебе маємо право назвати! Тиж нащадок Володаря, ти син князя Івана Ростиславича, якого ввесь Галич почитав і любив! Князю наш! — говорив він, — нещасний Галич, твоя батьківщина, потребує твоєї помочі, вона жадає її в тебе, князю, твій Галич зове, кличе тебе! в імени всего галицького боярства приходимо прохати тебе: — не відмов нам помочі твойого мужеського сильного рамени, піти мерщій із відсічю поневоленому городові й країні, увільни його від наїздника, а вдячний Галич радісібньо прийме тебе своїм князем, засяде на золотокованому столі преків твоїх, що тобі належиться по всім людським і божим правам! Князю! Ми певні, що тільки ти один у силі освободити наш дорогий Галич і кермувати ним на свою славу й для добра його жителів.

Із слезами в очах відповів князь Ростислав на цю промову сивоголового боярина:

— Боре славного й великого Галича! Я був, є й буду все й усюди готов спішити на оборону загроженої Рідної Країни! Цеж моя повинність! Тому не може бути й мови, щоб я відмовив вашому проханню! Це для мене не прохання, це звзив цеж вашими вустами кличе до мене моя Рідна Країна: „Мої західні окраїни вороги зайняв, іди, сповни свій обовязок, рятуй їх, відбери їх у ворога! Бо пропадуть окраїни мої, то й мині усій не довго жити!" Вірте мині, бояре, що тільки за цим покликом я йду. Не тому, що Галич це моя отчина, що це спадчина по моїх батьках! Судила мині доля бути вашим князем — буду! А я, то ні! Але обовязок мій висвободити мій Рідний Край з рук наїздника! Я йду на ваш поклик, бояре, тільки ви додержть мені вірности бодай доти, поки вся країна не буде вільна від ворога!

— Ми хрест тобі цілуватимемо вже тепер, що ми всі, що тут є додержимо тобі вірности! — заявив старий Витанович!

Митрополит ізняв хрест, що висів у його на грудях і подав його Витановичеві й казав:

— Ось тобі хрест на цілування!

Витанович похилився й поцілував, а за ним і другі посли!

— Тож тямте! говорив митрополит святочно й піднесено —тямте, що ви цілували хрест князеві Ростиславові ви вірність. Хай Господь вас веде в ваших добрих намірах і хай спаде важка кара на вас і на діти ваші й на діти ваших колиб ви неправдивими устами цілували цього хреста!

— Хай, так станеться! Амінь! — повторили всі.

Після цього стали радити, якби найкраще повести справу.

Князь Ростислав заявив, що розішле своїх людий із зазивом, щоб у кого тільки охота, вступав в його військо, а бояре зобовязалися постачити грошей на перші потреби.

І таки цього самого дня розіслав Ростислав своїх довірених людей по Київі й сусідних городах і селах, які закликали охочих людий у його військо, а бояре вдалися до купців Галичан, яких чимало було в Київі й які мали тут свої торговлі, щоб у них узяти потрібні засоби. Купці не відмовилися, радо дали потрібну суму.

І вже по двох тижнях вирушав із Київа чималий і добре зоружений полк князя Ростислава Берладнича. Юрій Витанович із трьома иншими боярами послами поїхав наперед. При князю остав тільки Біловолод. Остався він на просьбу самого князя, щоб бути князеві дорадником і щоб у війську піддержувати й скріпляти духа й захват і запал.

За його порадою й намовою військо рушило на Плісниську. Біловолод знав, що тут усе піде на його заклик і полк Ростислава збільшиться тут у двоє...

Так і сталося! На саму чутку, що це йде князь Ростислав, син князя Івана Берладника, люде збігалися до його полку, гуртувалися до князя, як бджоли до матки. Мадярська залога була за слаба, щоб опертися силами Ростислава. Вона відразу піддалася. Князь радів, росли надії, кріпшали. У Плісниську зодержалися з тиждень. Невибагливий князь поселився в домі Просовичів. Звонимира заходилася коло князя, як коло батька рідного.

— Давно вже не мав я коло себе таких щирих людий! Давно вже! Чим я заслужив собі на це у вас, чим я вам оддячу, добрі люде? — говорив князь часто.

— Князю, ти князь наш і гість наш! А чиж ялося князя свойого й гостя инакше приймати! Противно, ми тобі, князю наш, вдячні мусимо бути, що ти був ласкав загостити в наші смирні пороги. Тиж міг загостити хоч би до таких багатирів, як Арбузовичі, де мавби ти був куди кращу вигоду, як у нас — говорив на це Біловолод. — Та ми, князю, я й моя жінка, маємо за честь прохання — будь такий ласкав подержи нам сина до хресту! . . . . . .

— Ах, дуже, радо стану вашим кумом. Біловолоде! — заявив князь.

І охрестили. Малому Мирославкові дали при хресті ймення Степана. І так князь Ростислав став кумом Біловолода Просовича, а хресним батьком Мирослава-Степана Просовича!

По тижневі рушили дальше під Збараж, який теж не довго опирався. Та Ростиславові такий спосіб був за повільний! Він на крилах рад був злинути під Галич! Пощо тратити сили на здобування отсих малих городків. Найважніше Галич! Коли Галич буде в його руках, то всі инші городи й городки цим самим будуть його.

— А з Галичем чейже теж не буде так тяжко — говорив князь до Біловолода — чейже, коли галицькі бояри самі закликають мене на княження, так чейже й усі стануть, усі підуть за мною. Чого нам гаяти час, чого тратити безпотрібно сили! Цемо просто на Галич!— заявив Ростислав рішучо.

Біловолод сам не знав, що радити князеві! Йому хотілось вірити, що галицькі бояре всі одностайно стануть при свойому князеві. Хотілося вірити! Та рівночасно неспокоїли його й Мирославові слова! Ануж галицькі бояре в останній, в рішаючій хвилі відкинуться від князя! Ануж самолюбство й користолюбність візьме верх над любовю до Рідної Країни! Та ні! Цього не буде! Не вигасла чейже в їх серцях любов до свойого рідного! А й князь Ростислав цеж син Івана Берладника, любимця їхнього! Пощо трівожитися даремно! Справедлива справа мусить бути горою!

А князь Ростислав говорив ще:

— Цим, що ми скоро й несподівано явимося під Галичем, зиськаємо ще й це, що не дамо ворогові приготовитися! А колиб ми гаяли час на здобування городків, то Мадяре могли, малий час краще приготовитися до оборони й город укріпити й закликати нові сили з Угорщини в підмогу. А так ми їх несподівано заскочимо й багато влекшимо собі!

Ці слова князя пересвідчили Біловолода.

Рушили просто на Галич, оминаючи важніші місцевости, щоб мерщій, щоб нечайно стати під заборолами Галича.

(Далі буде).

АМЕРИКАНСЬКА ЧОРНОМОРСЬКА ЛІНІЯ КОРАБЕЛЬНА

Поспішна пасажирська лінія під американською флягою з Ню Йорку прямо до

ОДЕССИ

Вигідний і скорий *S. S. Acropolis* відїде 15. вересня з Pier 5, Hoboken

Найліпша страва і обслуга.

Голоситись:
AMERICAN BLACK SEA LINE,
21-24 State St., New York City.

ШИФКАРТИ

ДО ЛЬВОВА $99.00

До		До	
Стрия	$ 98.25	Бучача	$ 99.50
Тернополя	99.50	Дрогобича	98.75
Станиславова	99.50	Бендзіна	95.00
Кракова	97.50	Варшави	98.00
Гусятина	100.00	Мінська	100.00

Ціни стисло Компанічні. Замовляємо каюти наперед. — Аплікації на ПАШПОРТИ виробляємо даром. — Опікуємося і асикуруємо куфри і пакунки. — Даємо нічліг і чесну товариску услугу. — Спішіться з замовою місць.

Пишіть сейчас або заходіть

Stephen Dembitsky

All Slav Steamship Agency,

204 W. 27th STREET, NEW YORK, N. Y.

Phone: Chelsea 5508

НЕМІЧ, ОБЕЗСИЛЕННЄ І ЗНЕОХОТУ

ВИКЛИКУЄ ВАШ ЖОЛУДОК СЕРЕД ТЕПЕРІШНОЇ ЛІТНОЇ СПЕКИ

БОСАКОВЕ ЛІЧНИЧЕ ГІРКЕ ВИНО

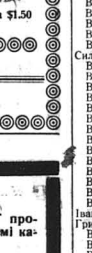

Природний кріпитель („Nature's Tonic")

запобіжить сим долягливостям

Ціна:
12 фляшок $14.00
6 фляшок $7.50
одна фляшка $1.50

До набути в аптиках і гросерійних крамницях або прямо у витворців.

BOSAK MANUFACTURING CO., SCRANTON, PA.

ШИФКАРТИ

ЧЕРЕЗ ГАМБУРГ, РОТЕРДАМ, АНТВЕРПЕН І ДАНЦІГ продаємо по стисло компанічних цінах і даємо окремі каюти наших пасажирам.

ГРОШІ

Пересилаємо по найнизшім курсі: кождий цент повірений нам пересилаємо в якнайкоротшім часі а на доказ доручую рецепісі з підписом Ваших рідних що отримали гроші.

НОТАРІЯЛЬНИЙ

відділ полагодить Вам ріжні справи краєві і американські і постараєсь Вам безплатно о пашпорт до краю в дуже короткім часі.

Від ДЕПОЗИТІВ платимо 4 процент річно.

Наш Банк оснований в 1898 році.

ІНФОРМАЦІЇ уділяємо даром в ріжних справах.

EMIL KISS, Banker

133 Second Ave., New York, N. Y.

Шифкарти Паспорти Контракти Пашновласти

Українська Канцелярія Нотаріяльна,

Висилає гроші до всіх частий світа скоро, безпечно і з повною запорукою. Опродає шифкарти на всі кораблі ні лінії до краю і з краю. Виробляє паспорти, пашновласти, контракти купна і спродажи. Перепрошує купна і спродажи груннів в старім краю. Продає дома, лоти і фарми в Пітсбурґу і с.д.

Аскурує церкви, школи, доми, склепи і мебелі від огня.

РОДИМЦІ! У всяких висше поданих справах звертайте ся до мене з повним довірєм. Заким дещо зробите, прийдіть до мене порадитись. Всякі інформації уділяю даром. З поважанєм,

John Haniak, нотар.

613 Carson Str., S. S., Pittsburgh, Pa.

Коло української і гуторської церкви на С. С.

ЧИТАЙТЕ І ДРУГИМ ДАЙТЕ:

Хочете їхати до старого краю?
Хочете заслати грошову поміч Вашим рідним?
Хочете залагодити якнайбудь старокравні справи скоро і певно?

У ВСІХ ТИХ СПРАВАХ УДАЙТЕСЯ ДО:

SLAVONIC DEPOSIT BANK

(СЛАВЯНСКА ШАДНИЧА КАСА).

42 E. Market St., Wilkes-Barre, Pa.

ЗАСОБИ ПОВЕРХ 4 МІЛІОНИ.

Тисячі фірм, корпорацій і поодиноких людий, стоїть Братств і Товариств, та десятки заповнених Організацій є нашими депозиторами і є вдоволені з нашої обслуги і точности.

Інституція наша є певна, бо провадиться чесно, осторожно і поступово.

Наш Банк закупив сусідні дім за $50.000, бо задля браку місця і простаючу бізнесу, для працюючого персоналу було дуже невигідно.

Вже більше як один місяць як будівлині контрактори приготовляють собі дім на Відділ Заграничний і сподіємось що якоротці буде виключений.

В нашім відділі для висилки грошій, продажі шифкарт і полагоджуванню всіх старороднях справ, є менаджером кождому знаний щирий Українець д. В. Крайнівський, який працював дощей час в Українських Інституціях і цілиднє служив 4 роки при Американській Армії в Панамскім Каналі. Він дуже радо обслужить Вас вдоволячо і дасть пораду кождому в якійнебудь справі і прямо кождому, хто дише до него зверється.

Тому заміщь іти до якогось агента, який Вас дуже часто може скривдити, вступіть до нашого Банку, а ми віримо, що будете вдоволені.

ВИСИЛАЄМО ГРОШІ ПО ДУЖЕ НИЗЬКИХ ЦІНАХ.

Slavonic Deposit Bank

42 E. Market St., Wilkes-Barre, Pa.

Коло Сіти Гал.

РЕКОРДОВИЙ ЗВІТ УКРАЇНСЬКОГО НАР. СОЮЗА

за місяць червень 1921.

НОВОПРИСТУПИВШИЙ ВІДДІЛ:

Товариство Богдана Хмельницького в Колдейл, Па.

В. 201. Баюк Микола, Лагоцький Михайло, Конський Антін, Каліста Казимир, Либа Василь, Микитишин Михайло, Ковальчик Артим, Хемій Павло, Дворняк Василь, Мохнацький Василь, Гай Іван, Фірман Константин, Стефанів Петро, Підкорчемний Стефан, Конський Григорій.

НОВОПРИСТУПИВШІ ЧЛЕНИ:

В. 1. Челяк Марія, Ференц Семен, Челяк Анастазія.
В. 14. Франчук Альбіна.
В. 16. Ільків Кость, Ільків Анна.
В. 33. Зелінка Ева.
В. 36. Шеремета Марія, Чернець Софія.
В. 53 Усик Анастазія.
В. 63. Поліщук Тома.
В. 77. Пісек Йосиф.
В. 82. Мельник Дмитро, Пішко Григ.
В. 95. Домбровський Тит, Акулов Федор.
В. 98. Цікрт Семен.
В. 106. Грицин Ілія.
В. 126. Войтко Михайло, Ткач Михайло.
В. 130. Сеньк Анастазія.
В. 133. Вессон Марія.
В. 160. Фуртас Тома.
В. 172. Хлистун Григорій.
В. 176. Пліс Йосиф, Пліс Магда.
В. 230. Савчук Григорій.
В. 240. Марчишин Микола, Марчишин Марія.
В. 273. Коцюба Йосиф.
В. 274. Цебрик Ілія, Лисейко Андр.
В. 276. Рудакевич Дмитро.
В. 283. Репокіс Павло.
В. 288. Маліновська Йоанна.
В. 295. Шепельська Теодора.
В. 323. Яцухів Олекса.
В. 326. Целеш Вінкентій, Бонк Петро
В. 330. Смеречинський Микола.
В. 342. Маркович Апольонія.
В. 365. Мачичак Кость.
В. 373. Гатрак Анна.
В. 385. Угринчук Анастазія, Харчишин Маланка.

ЧЛЕНИ НАНОВО ПРИНЯТІ.

В. 9. Юрий Мартин.
В. 13. Кочмар Яким.
В. 20. Кирпак Петро, Кирпак Павл.
В. 44. Куць Сахарій.
В. 55. Коваль Франко.
В. 64. Пачковська Марія.
В. 69. Малик Михайло.
В. 84. Бенгринович Григорій.
В. 94. Маркович Василь, Гривняк Сильвестер, Гривняк Паранька.
В. 100. Андурськ Іван, Габла Стеф
В. 103. Гоєш Іван.
В. 107. Коваль Йосиф.
В. 108. Бабак Михайло.
В. 112. Кардашин Марія.
В. 117. Бодвар Петро.
В. 120. Стравник Стефан.
В. 136. Качупко Микита.
В. 138. Шамрило Кондрат.
В. 144. Рула Павло.
В. 146. Воркун Прокіп, Бойко Ілія.
В. 151. Мазур Юстина, Бучин Татяна
В. 162. Поточник Микола.
В. 175. Білінський Василь, Тибілка Іван, Кожовський Микола, Кравчишин Гринько, Білінська Розалія.
В. 183. Дубей Теодор.
В. 189. Мадарас Анастазія.
В. 191. Стадник Стефан.
В. 192. Гапонський Антін, Гузар Ст.
В. 217. Конба Іван (син Михайла), Конба Микола.
В. 219. Гарасимишин Михайло, Гинда Ілько.
В. 222. Комарницький Ігнат.
В. 229. Домбровський Яків.
В. 245. Наконечний Олекса, Канюка Семен.
В. 248. Віщук Анастазія, Віщук Василь, Липка Кость, Збірак Текля.
В. 274. Сисин Михайло.
В. 276. Делико Іван, Уштан Григорій, Онуфрик Юрко.
В. 295. Бронкович Григорій.
В. 317. Довгій Іван.
В. 324. Черкас Михайло.
В. 332. Віржмак Іван.
В. 336. Ільків Іван, Тарчанин Василь, Микитюк Кондрат.
В. 341. Цубукайло Василь, Бохняк Василь.
В. 355. Данько Федор.
В. 357. Іванців Михайло.
В. 388. Крук Олександер, Кондратів Микола.

ЧЛЕНИ ПРИНЯТІ З ПЕРЕСТУПНИМИ КАРТАМИ (ЛИСТАМИ).

В. 9. Цепта Андрей.
В. 20. Красільний Антін.
В. 34. Вільготний Теодор.
В. 39. о. Струтинський Микола
В. 83. Маньків Іван.
В. 104. Косміна Василь, син Ілька.
В. 106. о Курилло Константин
В. 143. Павлюк Василь.
В. 155. Кроль Анна.
В. 166. Балігрошний Олекса.
В. 192. Гудзій Василь.
В. 213. Романів Андрей.
В. 223. Швайлик Ізидор, Швайлик Анна.
В. 224. Музика Василь.
В. 239. Чичуля Григорій, Коваль Дмитро, Гриньків Гринько.
В. 274. Ріпко Михайло.
В. 278. Морикін Іван, Морикін Анна.
В. 316. Дорофей Наталка.
В. 371. Семків Йосиф.

ЧЛЕНИ СУСПЕНДОВАНІ АБО ВИКЛЮЧЕНІ ЗА НЕПЛАЧЕННЄ МІСЯЧНИХ ВКЛАДОК.

В. 4. Русиняк Теодор, Демкович Михайло.
В. 5. Коцан Родіян, Лазоришин Пр.
В. 9. Волежиц Ілія.
В. 10. Гульський Юрко.
В. 18. Гапій Михайло, Бешта Марія.
В. 20. Ангел Іван.
В. 24. Кинах Андрій.
В. 27. Завацький Іван, Звіряшин Анна.
В. 34. Любчин Іван, Пик Теодор, Пик Юстина, Бобик Андрей, Бобик Василь, Пішко Стефан.
В. 38. Микулин Петро.
В. 42. Пилипович Іван.
В. 47. Говаз Константин.
В. 55. Дочуйнський Антін, Зварич Стефан, Римчук Василь, Задорожний Іван.
В. 57. Дзямба Іван.
В. 59. Ковбасюк Андрей, Баглай Матвій.
В. 61. Пилип Григорій.
В. 62. Фабин Йосиф.
В. 63. Болкун Михайло, Онуфрей Михайло.
В. 65. Голобовський Теодор.
В. 67. Керничний Михайло.
В. 70. Малічківський Дзнько, Лазорко Филип, Олекско Микола, Ригайло Гринько, Черхавський Дмитро.
В. 74. Гранка Микита.
В. 75. Чорний Василь.
В. 76. Будний Антін.
В. 77. Ривак Данько.
В. 85. Барбарак Петро, Подкасаний Вілім.
В. 86. Турок Яким.
В. 87. Троянівський Франко, Мицько Василь.
В. 88. Грабінський Василь, Тарас Гнатко.
В. 89. Проньчак Іван.
В. 91. Кащій Ксеня, Малиновський Стефан, Кремінь Володислав.
В. 93. Сомик Пилип, Бабій Конст.
В. 94. Дишь Максим.
В. 95. Басюк Лучь.
В. 96. Ганківський Ілько.
В. 100. Бурколяк Михайло.
В. 101. Луців Михайло.
В. 102. Крижановський Станислав, Марко Ілько, Сушко Гавриїл.
В. 105. Костик Михайло, Костик Юлія, Гаврилко Стефан.
В. 106. Маринів Стефан, Білецький Павло, Шмирко Дмитро.
В. 108. Стефанський Андрей, Гавронська Христина, Гавронський Теодор, Дуда Йосиф.
В. 112. Турчик Марія, Войнаровська Пахапина.
В. 120. Бур Іван, Гула Іван, Козловський Йосиф, Фечушак Василь, Баш Анна, Греча Анна, Смагула Йосиф, Бур Федуня, Греча Андрей, Баш Михайло, Баш Дмитро.
В. 133. Гвязда Володимир.
В. 135. Макар Марія, Мушинська Марія, Мушинський Василь, Макар Дмитро.
В. 136. Сидор Стефан, Слабик Андрей, Шкарута Іван, Присташ Мих.
В. 139. Капустяник Олекса.
В. 144. Трипнік Стеф., Фурик Вас.
В. 146. Янків Микола, Бондаренько Касіян, Базалевич Дмитро.
В. 151. Слота Параня, Цибуляк Марія, Нестор Катерина.
В. 152. Цюпиря Іван.
В. 155. Гац Анна.
В. 156. Юрчишин Михайло.
В. 161. Свердан Микита.
В. 163. Мельник Петро, Лищак Петро, Пашковський Петро.
В. 165. Водик Микола, Купчак Петро.
В. 167. Горбова Анеля, Горбовий Василь.
В. 168. Гаврих Іван, Рій Петро.
В. 170. Левинський Петро, Деркач Павло, Рудик Пелягія, Кушнір Дмитро, Мельничек Андрей, Пелех Мих.
В. 172. Приймa Григорій.
В. 183. Кіхтан Ілько, Дубей Анна, Катрич Анна, Грицик Василь, Росціївська Параска, Росціївський Юстин, Малярський Іван, Дубей Семен, Поточник Василь, Катрич Петро.
В. 184. Марфей Грицько.
В. 196. Гринішак Петро.
В. 198. Іванік Филип.
В. 200. Вінічек Франко.
В. 203. Білецький Юрій, Ольховий Филип.
В. 206. Перешлюка Стефан.
В. 207. Чорнобай Йосиф.
В. 217. Морощко Николай, Стрілець Михайло, Кубарич Ілія.
В. 218. Левченко Микола, Мулярчук Йосиф, Ющовський Василь.
В. 219. Прошький Василь.
В. 221. Піндак Теодор, Ярема Дмитро, Натинка Михайло.
В. 222. Самодал Олекса, Шеремета Юрій.
В. 234. Гавриущук Юрій.
В. 235. Цуп Микола.
В. 241. Миськів Михайло.
В. 243. Шпака Олекса, Михальський Онуфрій, Романський Теодор.
В. 246. Притула Григорій.
В. 248. Синозик Микола, Кобилянський Федорій, Гевчу Василь, Будзик Франшішка, Будзик Іван, Пушкар Стефан.
В. 255. Ярема Микола.
В. 259. Стахник Ігнатій, Кучерепа Василь.
В. 274. Гирбіль Стефан.
В. 276. Бубняк Микола, Рудавська Ева, Гринечин Павло.
В. 282. Бугай Йосиф.
В. 300. Пиптик Михайло, Шупіш Ів., Коваль Іван.
В. 301. Мотлюх Семен.
В. 303. Рашковецький Іван.
В. 317. Лялучук Іван, Татарин Іван.
В. 318. Тхорик Марія, Семенюк Марія.
В. 320. Сенявський Андрей.
В. 336. Данилко Лесь, Мазур Іван, Слабий Стефан, Дяків Іван, Потюк Василь, Павлишин Яцко, Гнатюк Микола, Стадник Йосиф, Кузик Петро, Шемечко Іван.
В. 338. Цеплий Василь.
В. 342. Мазурчик Іван.
В. 347. Столяр Теодор.
В. 350. Солтис Іван.
В. 363. Лущишин Іван.
В. 364. Шийка Петро.
В. 367. Стрілець Ілія.
В. 369. Сподарик Марія, Малий Луць, Саган Василь.
В. 379. Багрій Павло, Багрій Анна.
В. 384. Козак Михайло, Чверинько Михайло, Яструбецький Гринько.
В. 388. Дмитриків Михайло.
В. 396. Самчишин Іван, Іванців Василь, Береза Петро.
В. 400. Бусько Стефан.

ЧЛЕНИ ВЗЯВШІ ПЕРЕСТУПНІ КАРТИ (ЛИСТИ).

В. 34. Чмерид Іван, Чмерид Анаст.
В. 36. Бонашевська Катерина, Дорофей Наталка.
В. 38. Яворський Теодор.
В. 39. о. Курилло Константин.
В. 42. Долинський Іван.
В. 50. Голдак Василь.
В. 60. Ріпко Михайло.
В. 63. Крупник Іван.
В. 68. Колодій Теодор, Колодій Варвара.
В. 94. Красільний Антін.
В. 104. о. Чаплинський Йосиф.
В. 121. Буката Онуфрій, Лукасевич Антін.
В. 168. Романів Андрей.
В. 175. Кравчишин Гринько.
В. 211. Ласів Сенько.
В. 217. Сверидл Павло.
В. 230. Філька Варвара, Філька Сем.
В. 237. Савчук Яким.
В. 248. Маньків Іван, Кошовський Олекса, Гриньків Гринько.
В. 295. Огар Петро.
В. 330. Гаива Теодор, Пшеничка Яводха, Пшеничнік Василь.
В. 369. Шмігель Іван, Онушка Іван (старший).

ЧЛЕНИ ПОМЕРЛІ.

В. 91. Лапиця Андрей.
В. 209. Кавбан Егіда.
В. 211. Вонсович Олекса.
В. 239. Кобільник Стефан.
В. 254. Пішко Микола.

УВАГА,

котру кождий місцевий урядник і член Українського Народного Союза повинен пильно прочитати і до неї стисло застосуватись.

Члени, оголошені в рекордовім звіті за місяць червень 1921 року яко суспендовані або виключені за неплачеміє місячних вкладок чи з инших причин згідно зі статутом організації, коли хотять і на далі бути членами У. Н. Союза, мусять згодоситись в протягу сего місяця (липня) до свого відділів і вписатися наново, заплативши всі свої вкладки і залегдости до місцевої каси на руки відділових урядників. Як сего не зробять до кінця липня 1921 року, то в серпни 1921 р. мусять виповнити нові аплікації (просьби о принятє), коли хотять бути членами У. Н. Союза, подібно, як кождий новий кандидат. Ті знов члени, котрі в місяцю червни 1921 р. взяли переступні листи, а ще доси не зголосились до якогось иншого правно істнуючого відділу У. Н. Союза, мають не зробити в місяцю липни 1921 р. бо на другий місяць, то є в серпни 1921 р. вичеркнеться їх з членів організації, а тоді вони можуть бути приняті до У. Н. Союза тільки на підставі нових аплікацій (просьб о принятє).

ЗІСТАВЛЕННЄ:

В місяцю маю 1921 р. було членів в У. Н. Союзі	12.162
В місяцю червни 1921 р. принято нових членів	60
В місяцю червни 1921 р. принято наново членів	67
В місяцю червни 1921 р. принято з переступними листами	23
В місяцю червни прийшло з инших каяс посмертного	5
Разом	12.317
В місяцю червни 1921 р. суспендовано членів	216
В місяцю червни взяли переступні листи членів	32
В місяцю червни відійшли до инших каяс посмертного	5
В місяцю червни 1921 р. померло	5
Разом	258
В місяцю червни 1921 р. У. Н. С. числив повнолітних членів	12.059

ЗІСТАВЛЕННЄ ПІСЛЯ КЛЯС І СУМИ ОБЕЗПЕЧЕННЯ:

В клясі D $100	5
В клясі A $250	278
В клясі AA $500	4.143
В клясі B $750	368
В клясі C $1000	7.146
В клясі BB $1500	171
В клясі CC $2000	8
Разом	12.059

С. Яловський, гол. предс.,
І. Каштанюк, гол. рек. секр.

ДР. ІВАН СМІТ

ЛІКАР УКРАЇНЕЦЬ. — СПЕЦІЯЛІСТ ОПЕРАТОР.

Години урядови 12-2 попол. і від 6-8 вечер, а в неділі і свята від 10. рано до 2. попол. Телефон Stuyvesant 4493.

Dr. JOHN SMITH, Jr.,
327 E. 17th St., New York, N. Y.

УКРАЇНСЬКИЙ ЛІКАР
С. М. КАУФМАН, М. Д.

СПЕЦІЯЛІСТ ХРОНІЧНИХ І ВНУТРІШНИХ НЕДУГ І АКУШЕР.

Години приняття: від 9. рано до 9. вечер, в неділі до 4. пополудни.
111 E. 7th ST., NEW YORK, N. Y.

DR. M. SMITH

16 E. 7th ST., NEW YORK
Tel. Orchard 6072.
коло Церкви св. Юрія.
Говорить по українськи.
Лічить успішно недуги мущин, женщин і дітий.
Найморденійші електричні апарати.

ДР. Б. ГОГЕНБЕРГ

спеціяліст зі старого краю. Лічить недуги мущин і женщин, як внутрішні так і зовнішні. Переводить всякі операції. Дає недужим безплатну пораду.

DR. B. HOHENBERG,
304 — 2nd AVENUE,
(межи 17. а 18. улицею)
NEW YORK, N. Y.
Години офісові: щоденно від 8-ої рано до 8-ої вечер.
Телефон: 1882 Stuyvesant.

ДР. К. Д. БІЛИК

Український лікар і хірург.
Урядові години:
1) 231 E. 13th St. (Тел. Stuyvesant 590) від 2. до 4. попол. 35вп—
2) 325 E. 4th St. (Avenue C) Тел. Orchard 0409, від 10. до 12 рано і від 7. до 9. вечером.

СПЕЦІЯЛІСТ
НЕДУГ МУЩИН І ЖЕНЩИН

Говорить по українськи.
Лічить всі хронічні застарілі слабости мущин і женщин.
ЛІКАРСЬКА ПОРАДА ДАРОМ.

Dr. ZINS.

110 East 16th St. N.Y.
між Irving Pl. & Union Sq.
Год.: від 9. рано до 8. вечер.
В неділі від 9. рано до 4. пол

БЕЗ НОЖА І МЕДИЦИНИ.
Перший Український Хіропрактор
ДР. АНДРЕЙ БОРАК

лічить ріжні задавнені хороби так МУЩИН ЖЕНЩИН

Ню Йорк офіс: 335 E. 18th Street.
Понеділок, середа, пятниця від 10. рано до 8. веч. В неділі від 10. до 1. Нюарк (Newark) офіс: 3 Belmont Ave. (cor. Coster St., коло церкви) вівторок, четвер і субота від 10. рано до 8. вечер. 83вч—

НАЙБІЛЬШЕ В ГАЛИЧИНІ ПОШИРЕНИЙ ТИЖНЕВИК
„УКРАЇНСЬКИЙ ГОЛОС"

політично-економічний орган, який обговорює в кождім числі актуальні теми української політики та дає тижневий огляд подій на Україні і в широкім світі. 158,60,2,4

„Укр. Голос" появляється вже третий рік. Річна передплата 2 доляри. Передплату слати в реґістрованім листі на адресу:

RED. „UKRAINSKYJ HOLOS",
Przemysl, Galicia, Europe.

ВЕЛИКА ПАРТІЯ УКРАЇНЦІВ

відїде до старого краю поспішно-пачтовими кораблями просто без пересїдання до Ґамбурґа:

МАНДЖУРІЯ 14. ЛИПНЯ. ЛІТУАНІЯ 20. ЛИПНЯ.
ОЛИМПІК 16. ЛИПНЯ. МОНГОЛІЯ 28. ЛИПНЯ.

тому, бажаючі виїхати в товаристві своїх земляків, приняли собі сейчас шифкарту замовити і щасливо вернути до своєї рідні.

ШИФКАРТИ

до краю і з краю, сподаємо стисло по ціні компанічній, а також, кождому пасажирови даємо осібну каюту на 2-4 особи.

ПАШПОРТИ

виготовляємо кождому в протягу 2-3 днів. За куфри ґарантуємо як до самого Вашого дому в старім краю.

ГРОШІ ДО СТАРОГО КРАЮ

висилаємо скоро і по найнизшім курсі почтою, долярами, чеками і телеґрафічно, під повною ґарантією і відвічальностию.

У всіх справах, як тутешних так і в старо-краєвих, удайтесь в повним довірєм лише до:

STANDARD BANK

AVE. B. COR. 4TH ST. NEW YORK

ДРІБНІ ОГОЛОШЕННЯ.

Оголошення женитьби не приймається. — За оголошення пошукувань платиться 10 центів за стрічку (5 слів) за одно поміщення, за більше разів дається відповідний опуст. Дворазове оголошення з 5 стрічок $1.00.

Пошукую вуєчної сестри КАТАРИНУ МЕДВІДЬ, з села Ролева, повіт Дрогобич. Вона находится в околици Філядельфії, Па. Хтоби про ню знав або вона сама, нехай зголосить до: WASYL PARASZCZAK, 2509 Dekalb St., St. Louis, Mo. 60-61

Пошукую своїх братів ФЕДЬКА і МИХАЙЛА ОЛІЙНИКІВ, кільканайцять літу тому, перебували в Dureya, Pa. Хтоби о них знав чи чув, де вони обертаються або вони самі, нехай зголиться до: MARIA OLIJNYK, 636 Grand St., Jersey City, N. J. 60-61

Чи не знає хто з Родимців про Повроників: Михайла, Павла і Луку, та про Івана Кушніра. В Америці вони перебувають від 10 літ; Кушнір з початку перебував в Канаді, заки перенісся теж до Спол. Держав. Хтоби знав що про них, зволить мене повідомити й подати їм до відома мою адресу, яка звучить: АНДРІЙ БАЧИНСЬКИЙ, Ukr. Prac. Rota, Maly Taborz Liberec (Reichenberg), Checho-Slovenska Rep. Europe. 60

Пошукую мого опікуна, котрий перед війною виїхав до Америки, а котрого адресу я стратив. Він зовеся ЛУКА ОСТРОВСЬКИЙ, є масарський майстер з Тернополя, де мешкав при ул. Князя Острівського. Він сам або хто його знає, зволить подати його адресу до: ЮЗЕФ ВІК, Romadkove Velitelstvi v Plane u Mariansky Lazne, Ukr. pracovni rota, Czecho-Slovakia Rep., Europe. 59-60

Відкупить сейчас ВІНДОКЛІНЕРСЬКИЙ БІЗНЕС в стейтах Конектікот, Массачусетс або Пенсильвенія. Хто має такий бізнес на продаж, нехай зголоситься до: MAK, 76 Boy St., Newark, N. J. 58-60

НА ПРОДАЖ автомобіль, в добрім стані за дешеву ціну. Барген. Голоситись: J. C. WELDING & MACHINE WORKS, 202 Monmouth St., Jersey City, N. J. 59-61

ПОТРЕБА сейчас женщини понад 16 літ віку до обслуги при сода-фунтейн і айскрім в аптиці. Час праці і платня після умови. Голоситись до: M. UHORCHAK'S DRUG STORE, 216 Washington St., Jersey City, N. J. 59-60

Евгенія Чагаринська пошукує Впр. О. ПЕТРА ОЛЕКСІВ, котрий має перебувати в Канаді. Прошу голоситись на адресу: EUGENIA CZAHARYNSKA, 869 First Ave., New York, N. Y. 59-60

ДЯКОУЧИТЕЛЬ, розуміючи своє діло, найлучше хор, діти і представлення, учить дуже добре, грає на скрипцях, охочий до працювладе місця дяко-учителя, котра тілько попробує, нехай зголоситься на адресу: DIAKO-UCZYTEL, c/o „Svoboda", 83 Grand St., Jersey City, N. J. 60-1

Пошукую свого брата АЛЕКСАНДРА ГОРОДИНСЬКОГО, котрого адреса була послідним роками: 405 Boyle Ave., Los Angelos, California. В Америці перебуває від 1903 р., з фаху механік. Всякі мої листи без уступу. Прошу Тебе, брате, прийти мені в поміч, бо загибаю у мене 6-ро дрібних дітий. Адреса: О. ГОРОДИНСЬКИЙ, Czortkiw-Wyhnanka, East Galicia, Europa. 60-61

АДВОКАТ
O. H. DROEGE

49 E. 7TH ST., NEW YORK

Розмовитесь по українськи.

Години урядові від 4. до 8. пополудни кождого дня, окрім неділь і свят.

Приймаємо БАНКОВІ ВКЛАДИ. Платимо добрі проценти від Ваших гроший.

ПЕРЕСИЛКИ ГРОШЕЙ до Угорщини і нею занятих територій полагоджуємо по найнизших цінах денного курсу.

ПЕРЕСИЛКИ в ДОЛЯРАХ. Виплачуємо в готівці долярові відбирателям.

ТИКЕТИ КОРАБЕЛЬНІ продаємо на всі лінії по цінах компанійних.

ЕМІҐРАЦІЙНІ ДОКУМЕНТИ і повновласти для спровадження родини переводимо з повною докладностю.

Mokray Brothers Bankers

150 Second Street Passaic, N. J.

ФАРМИ

ФАРМА 68 АКРІВ, в тім 30 акрів орної землі а решта добрий ліс і пашовиско, 6 коров, 2 жлівки, бик, 3 телят, свині, кури, молоді коні; нові будинки мешкальні і на стайк. Ціна фарми $2700, вплати $1500 а решта на виплат. Голоситись прошу до: MARY WYDRO, c/o Roskowicz, Route 6, Lowville, N. Y. 58-61

НА ПРОДАЖ ґросерия, делікатесен і бучерня, при сторі 3 кімнати мешкальні, гарний свіжий, торг тижневий від 500—600 дол. Продам з причини виїзду до краю. Уладженє сторове і всі знаряди є майже нові. Ціна 950 долярів. Голоситись: KAROL YARMISIEWICZ, 47 Sussex St., або до стору, 136 Morris St., Jersey City, N. J. 58-60

ЧИ ВИ ШУКАЄТЕ ФАРМИ?
Ми продаємо фарми ріжного розмаїтя в найлїпших частях Ню Йорк, Конектікот і Ню Джерзи. Колиб Ви хотіли дістати чесну пораду, приходіть до: 143—
BERMAN & GREEN,
359 Grand Street, New York.

ФАРМА.

З причини старости господар спродається тано фарма: 78 акрів урожайної землі, з котрої 15 акрів пасовиска, 18 акрів грубого ліса, 45 акрів засіяні і сіно. На фармі знаходиться 6 керниці і річка перепливає через цьу фарму. Знаходиться молодий сад з 40 овочевих і 50 цукрових дерев. Гарний дімок з 10 кімнат, з ґазовим світлом, з телефоном і водою. Велика нова стодола, дві великі добрі шопи і курник. Всі будинки в добрім порядку і з громовідами. Подається до продажі фарми два гарні молоді коні, 12 голстинських дійних корів, один бик, три жлівки, троє телят, 8 безрог, 25 індиків, 40 штук кур, також посіб, сіно, вози, сані, брички, упряж на коні, сївярка, косярка, грабярка, жнивярка, ґазолїновий двигатель о трох коних сили, з машиною й пилами. Всї добрі майже нові рільничі машини. Ціна сеї фарми 4,500 дол., готовими грішми 1,300 дол. а решта не менше як по 100 дол. в рік і 5 процент. Добра нагода купити фарму за таню ціну. Фарма знаходиться тілько одну милю і пів від малого міста, колійової стації, гладкої, сошної дороги і одну милї від молочної фабрики і школи. Недалеко від фарми сусіди Українці. Пишіть або приїзджайте. 59-61
K. N. MELNIKOFF,
P. O. REMSEN, N. Y.

SANTAL CAPSULES MIDY

СКОРА ПОМІЧ на катар шлуху і течі.
Певне і успішне.
Кожда капсула ознакована MIDY
Стережіться відробок.

ХТО СЛУЖИВ ПРИ АМЕРИКАНСЬКІМ ВІЙСКУ

просимо зголоситися до нас а ми поможемо дістати Вам ВИНАГОРОДЖЕННЄ „БОНУСУ". 29сеч

Пишіть на адресу:
IMMIGRANT AID CO., Inc.,
49 East 7th St., New York City.

ЩАСЛИВІ ДНІ!

Наступлять для тих Українців в Америці, котрі будуть мати англійський язик. Коли Ви до сего часу не володієте ним, то впишіться до нашої школи а в протягу 3 місяців Ви будете читати, писати і говорити по англійськи. Пробні лекції і подробиці висилаємо за 10 цнт. грішми або марками, можна і канадійськими. Адресуйте:
FIRST AMERICAN PREPARATORY SCHOOL,
Dept. 46, 525 West 47th St.,
New York City.